

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 201

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

3 sierpnia 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 691/2010 z dnia 29 lipca 2010 r. ustanawiające system skuteczności działania dla służb żeglugi powietrznej i funkcji sieciowych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2096/2005 ustanawiające wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 692/2010 z dnia 30 lipca 2010 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 23
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 693/2010 z dnia 2 sierpnia 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 26
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 694/2010 z dnia 2 sierpnia 2010 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10 28

DECYZJE

2010/427/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych 30

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2010/428/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 28 lipca 2010 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 59122x1507xNK603 (DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 5138) ⁽¹⁾..... 41

2010/429/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 28 lipca 2010 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 88017 x MON 810 (MON-88Ø17-3 x MON-ØØ81Ø-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 5139) ⁽¹⁾..... 46

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1217/2003 z dnia 4 lipca 2003 r. ustanawiającego wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym (Dz.U. L 169 z 8.7.2003) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 7, tom 7, s. 345) 50

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 691/2010

z dnia 29 lipca 2010 r.

ustanawiające system skuteczności działania dla służb żeglugi powietrznej i funkcji sieciowych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2096/2005 ustanawiające wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 549/2004 stanowi, że system skuteczności działania dla służb żeglugi powietrznej i funkcji sieciowych ma zostać ustanowiony w drodze przepisów wykonawczych.
- (2) System skuteczności działania powinien sprzyać zrównoważonemu rozwojowi systemu transportu lotniczego dzięki ogólnej poprawie skuteczności służb żeglugi powietrznej we wszystkich kluczowych obszarach działalności, dotyczących bezpieczeństwa, ochrony środowiska, przepustowości i efektywności pod względem kosztów, odpowiadających obszarom określonym ramami skuteczności centralnego planu ATM, uwzględniając w pełni nadrzędne cele w zakresie bezpieczeństwa.
- (3) System skuteczności działania powinien określać wskaźniki i wiążące cele dla kluczowych obszarów działania, zgodnie z którymi w pełni przestrzegane i utrzymywane będą wymagane poziomy bezpieczeństwa, równocześnie umożliwiając ustalenie celów w zakresie skuteczności dla innych kluczowych obszarów działania.
- (4) System skuteczności działania powinien być ustanowiony i realizowany w perspektywie długoterminowej w oparciu o wysoko postawione cele społeczne.
- (5) System skuteczności działania powinien dotyczyć służb żeglugi powietrznej w ramach podejścia „od drzwi do drzwi” (*gate-to-gate*), obejmującego także porty lotnicze, w celu podniesienia ogólnej skuteczności działania sieci.

- (6) Na etapie przygotowania i monitorowania systemu skuteczności działania należy odpowiednio uwzględnić współzależności pomiędzy poziomem krajowym i poziomem funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej oraz poziomem sieci, a także współzależności pomiędzy celami w zakresie skuteczności działania, uwzględniając w pełni nadrzędne cele w zakresie bezpieczeństwa.
- (7) Plany skuteczności działania powinny zawierać zobowiązanie państw członkowskich, na czas trwania okresu odniesienia, co do realizacji celów Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej oraz uzyskania równowagi pomiędzy potrzebami wszystkich użytkowników przestrzeni powietrznej oraz obsługą ze strony instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej.
- (8) Krajowe organy nadzoru odgrywają kluczową rolę w zakresie realizacji systemu skuteczności działania. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić sobie możliwości skutecznego wykonywania tych dodatkowych obowiązków.
- (9) Plany skuteczności działania powinny określać środki, takie jak systemy zachęt, mające na celu ukierunkowanie zachowań zainteresowanych stron na poprawę skuteczności działania na poziomie krajowym, poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej i poziomie europejskim.
- (10) Zważywszy na okoliczności, niemożliwe do przewidzenia w momencie przyjmowania planów skuteczności działania i które są nie do przewyżczenia oraz pozostają poza kontrolą państw członkowskich i podmiotów objętych celami w zakresie skuteczności działania, ustanowienie odpowiednich mechanizmów ostrzegawczych powinno umożliwić wdrożenie właściwych środków służących utrzymaniu wymogów w zakresie bezpieczeństwa, a także ciągłości obsługi.
- (11) Należy przeprowadzić skuteczne konsultacje z zainteresowanymi stronami na poziomie krajowym lub poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, a także na poziomie Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 1.

- (12) Biorąc pod uwagę skuteczność misji wojskowych, ogromne znaczenie dla realizacji celów w zakresie skuteczności działania ma współpraca i koordynacja cywilno-wojskowa.
- (13) System skuteczności działania nie powinien naruszać przepisów art. 13 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 mających na celu ochronę ważnych interesów w zakresie ochrony lotnictwa lub polityki obronnej.
- (14) Należy wybrać takie kluczowe wskaźniki skuteczności działania, aby miały one charakter szczegółowy i wymierny, a także aby pozwalały ustalić odpowiedzialność za realizację celów w zakresie skuteczności działania. Stosowne cele powinny być osiągalne, realistyczne i określone w czasie, a także zapewniać skuteczne sterowanie zrównoważoną działalnością służb żeglugi powietrznej.
- (15) Wdrożenie wiążących celów w zakresie skuteczności działania, wspomagane zachętami, które mogą mieć charakter finansowy, wymaga odpowiedniego powiązania z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1794/2006 z dnia 6 grudnia 2006 r. ustanawiającym wspólny schemat opłat za korzystanie ze służb żeglugi powietrznej ⁽¹⁾.
- (16) Ustanowienie i wdrożenie kluczowych wskaźników skuteczności działania oraz celów w zakresie skuteczności działania wymaga odpowiedniej zgodności z celami w zakresie bezpieczeństwa oraz normami bezpieczeństwa określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylającym dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE ⁽²⁾ oraz w przepisach wykonawczych do dyrektywy wraz ze środkami podjętymi przez Unię Europejską na rzecz osiągnięcia i utrzymania tych celów.
- (17) Należy uruchomić proces monitorowania skuteczności działania w okresach odniesienia, aby zapewnić, w zależności od rozwoju skuteczności działania, możliwość realizacji celów oraz, w razie konieczności, wprowadzenia odpowiednich środków.
- (18) Przyjmując ogólnounijne cele w zakresie skuteczności działania dla pierwszego okresu odniesienia, Komisja powinna wziąć pod uwagę faktyczną sytuację finansową instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej, wynikającą zwłaszcza z podjętych już działań ograniczających koszty, szczególnie od 2009 r., a także ewentualne saldo wynikające z niepełnego lub nadmiernego pokrycia kosztów z tytułu opłat trasowych przeniesione z poprzednich lat. Należy także wziąć pod uwagę postęp uzyskany dzięki istniejącym funkcjonalnym blokom przestrzeni powietrznej.
- (19) Zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do funkcji sieci zarządzania ruchem lotniczym, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr

551/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, poprzez odpowiednią zmianę tego rozporządzenia.

- (20) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia niezbędne środki dla poprawy ogólnej skuteczności działania służb żeglugi powietrznej oraz funkcji sieci dla ogólnego ruchu lotniczego w regionach ICAO, EUR i AFI, gdzie państwa członkowskie odpowiadają za zapewnienie służb żeglugi powietrznej w celu realizacji potrzeb wszystkich użytkowników przestrzeni powietrznej.

2. Na potrzeby ustalenia celów niniejsze rozporządzenie stosuje się do służb żeglugi powietrznej zapewnianych przez instytucje zapewniające służby ruchu lotniczego wyznaczone zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ oraz przez instytucje zapewniające służby meteorologiczne, jeśli zostały wyznaczone zgodnie z art. 9 ust. 1 tego rozporządzenia.

3. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu niniejszego rozporządzenia do terminalowych służb żeglugi powietrznej zapewnianych w portach lotniczych obsługujących poniżej 50 000 handlowych operacji lotniczych rocznie. W takim przypadku powiadamiają o tym Komisję. Jeśli żaden port lotniczy w państwie członkowskim nie przekroczy progu 50 000 handlowych operacji lotniczych rocznie, cele w zakresie skuteczności działania stosuje się przynajmniej w odniesieniu do portu lotniczego o największej liczbie handlowych operacji lotniczych.

4. Jeśli państwo członkowskie uzna, że niektóre lub wszystkie jego terminalowe służby żeglugi powietrznej podlegają warunkom rynkowym, sprawdza, zgodnie z procedurami określonymi w art. 1 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1794/2006 oraz we współpracy z krajowym organem nadzoru, nie później niż 12 miesięcy przed rozpoczęciem każdego z okresów odniesienia, czy spełnione są warunki określone w załączniku I do tego rozporządzenia. Jeśli państwo członkowskie stwierdzi, że warunki te są spełnione, niezależnie od liczby obsługiwanych handlowych operacji lotniczych, może podjąć decyzję o nieokreślaniu ustalonych kosztów zgodnie z tym rozporządzeniem lub o niestosowaniu wiążących celów w odniesieniu do efektywności tych służb pod względem kosztów.

5. Zgodnie z art. 11 ust. 6 lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 549/2004 i art. 15 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 550/2004 oraz nie naruszając art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, ustalenie celów co do efektywności pod względem kosztów dotyczy wszystkich ustalonych kosztów obciążających użytkowników przestrzeni powietrznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 341 z 7.12.2006, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 10.

6. Państwa członkowskie mogą również stosować niniejsze rozporządzenie:

- a) w odniesieniu do przestrzeni powietrznej pozostającej w ich kompetencjach w ramach regionów ICAO, pod warunkiem że poinformują o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie, oraz bez uszczerbku dla praw i obowiązków państw członkowskich wynikających z Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym z 1944 r. (konwencji chicagowskiej);
- b) w odniesieniu do instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej, które otrzymały zezwolenie na zapewnianie tych służb bez certyfikacji, zgodnie z art. 7 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 550/2004.

7. Niezależnie od ochrony informacji wynikającej z przepisów dyrektywy 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz rozporządzeń wykonawczych Komisji (WE) nr 1321/2007 ⁽²⁾ i (WE) nr 1330/2007 ⁽³⁾ do tej dyrektywy, wymogi dotyczące przekazywania danych określonych w rozdziale V odnoszą się do organów krajowych, instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej, operatorów portów lotniczych, koordynatorów portów lotniczych i przewoźników lotniczych na warunkach określonych w załączniku IV.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 549/2004.

Stosuje się ponadto następujące definicje:

- a) „operator portu lotniczego” oznacza „organ zarządzający portem lotniczym” zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty ⁽⁴⁾;
- b) „dane” oznaczają jakościowe, ilościowe i pozostałe istotne informacje dotyczące skuteczności działania żeglugi powietrznej, gromadzone i regularnie przetwarzane przez Komisję lub w jej imieniu do celów wdrożenia systemu skuteczności działania;
- c) „wskaźniki skuteczności działania” oznaczają wskaźniki stosowane do celów monitorowania, porównywania i weryfikowania skuteczności działania;
- d) „kluczowe wskaźniki skuteczności działania” oznaczają wskaźniki skuteczności stosowane do ustalenia celów w zakresie skuteczności działania;
- e) „handlowe operacje lotnicze” oznaczają sumę startów i lądowań związanych z przewozem pasażerów, ładunków lub poczty, za wynagrodzeniem lub w ramach najmu, obli-

czoną jako średnia za okres trzech lat poprzedzających przyjęcie planu skuteczności działania, niezależnie od maksymalnej masy startowej i liczby wykorzystanych miejsc pasażerskich na pokładzie;

- f) „wiązący cel” oznacza cel w zakresie skuteczności działania przyjęty przez państwa członkowskie jako część planu skuteczności działania na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej oraz podlegający systemowi zachęt obejmującemu nagrody, elementy zniechęcające lub plany działań naprawczych;
- g) „przewoźnik lotniczy” oznacza przedsiębiorstwo transportu lotniczego posiadające ważną koncesję wydaną przez państwo członkowskie zgodnie z prawem Unii Europejskiej;
- h) „przedstawiciel użytkowników przestrzeni powietrznej” oznacza dowolną osobę lub jednostkę prawną reprezentującą interesy jednej lub kilku kategorii użytkowników służb żeglugi powietrznej;
- i) „ustalone koszty” oznaczają koszty określone w art. 15 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 550/2004;
- j) „organ krajowy” oznacza organ regulacyjny na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, którego koszty kwalifikują się do odzyskania od użytkowników przestrzeni powietrznej, jeśli zostały poniesione w związku z zapewnianiem służb żeglugi powietrznej stosownie do art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1794/2006;
- k) „Just Culture” oznacza kulturę, w ramach której operatorzy z „pierwszej linii frontu” lub pozostali nie są karani za działania, zaniechania lub podjęte przez nich decyzje, które są wynikiem ich doświadczenia i wyszkolenia, natomiast nie toleruje się poważnego zaniedbania, umyślnych przewinień lub działań ze szkodą;
- l) „koordynator portu lotniczego” oznacza funkcję ustanowioną w koordynowanych portach lotniczych stosownie do rozporządzenia (EWG) nr 95/93;
- m) „monitorowanie skuteczności działania” oznacza ciągły proces gromadzenia i analizowania danych w celu określenia rzeczywistych wyników systemu w porównaniu do ustalonych wcześniej celów.

Artykuł 3

Organ weryfikujący skuteczność działania

1. Jeśli Komisja podejmie decyzję o wyznaczeniu organu weryfikującego skuteczność działania, który będzie jej pomagał we wdrażaniu systemu skuteczności działania, wyznaczenie to nastąpi na ustalony okres czasu odpowiadający okresom odniesienia.

2. Organ weryfikujący skuteczność działania posiada odpowiednie kompetencje i cechuje się bezstronnością, aby wykonywać w sposób niezależny zadania przydzielone mu przez Komisję, w szczególności w odpowiednich kluczowych obszarach skuteczności działania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 4.7.2003, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 294 z 13.11.2007, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 295 z 14.11.2007, s. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 14 z 22.1.1993, s. 1.

3. Organ weryfikujący skuteczność działania pomaga Komisji we wdrażaniu systemu skuteczności działania, w szczególności w następujących zadaniach:

- a) gromadzeniu, analizowaniu, zatwierdzaniu i rozpowszechnianiu danych dotyczących skuteczności działania;
- b) określaniu nowych lub dostosowywaniu kluczowych obszarów skuteczności działania, odpowiadających obszarom określonym ramami skuteczności centralnego planu ATM (zarządzanie ruchem lotniczym) zgodnie z art. 8 ust. 1 i właściwymi kluczowymi wskaźnikami skuteczności działania;
- c) określaniu, dla drugiego okresu odniesienia i okresów późniejszych, odpowiednich kluczowych wskaźników skuteczności działania w celu uwzględnienia, we wszystkich kluczowych obszarach skuteczności działania, skuteczności działania funkcji sieciowych i służb żeglugi powietrznej, zarówno w przypadku służb trasowych, jak i służb terminowych;
- d) ustalaniu lub korekcie ogólnounijnych celów w zakresie skuteczności działania;
- e) ustalaniu stanów alarmowych uruchamiających mechanizmy ostrzegawcze, zgodnie z art. 9 ust. 3;
- f) ocenie zgodności przyjętych planów skuteczności działania, w tym celów w zakresie skuteczności działania, z ogólnounijnymi celami;
- g) ocenie zgodności, w stosownych przypadkach, stanów alarmowych uruchamiających mechanizmy ostrzegawcze, przyjętych stosownie do art. 18 ust. 3, z ogólnounijnymi stanami alarmowymi, o których mowa w art. 9 ust. 3;
- h) ocenie, w stosownych przypadkach, skorygowanych celów w zakresie skuteczności działania lub działań naprawczych podjętych przez zainteresowane państwa członkowskie;
- i) monitorowaniu, porównywaniu i weryfikowaniu skuteczności działania służb żeglugi powietrznej na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej oraz na poziomie Unii Europejskiej;
- j) monitorowaniu, porównywaniu i weryfikowaniu skuteczności działania funkcji sieciowych;
- k) bieżącym monitorowaniu ogólnej skuteczności działania sieci ATM, w tym sporządzaniu rocznych sprawozdań dla Komitetu ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej;
- l) ocenie realizacji celów w zakresie skuteczności działania na koniec każdego okresu odniesienia, pod kątem przygotowań do kolejnego okresu.

4. Na wniosek Komisji organ weryfikujący skuteczność działania przekazuje doraźnie informacje lub sprawozdania dotyczące kwestii związanych ze skutecznością działania.

5. Organ weryfikujący skuteczność działania może przekazywać Komisji sprawozdania i zalecenia w celu poprawy systemu.

6. Jeśli chodzi o relacje z krajowymi organami nadzoru:

- a) do celów realizacji swoich funkcji w zakresie bieżącego monitorowania ogólnej skuteczności działania sieci ATM organ weryfikujący skuteczność działania otrzymuje od krajowych organów nadzoru niezbędne informacje związane z planami skuteczności działania na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej;
- b) organ weryfikujący skuteczność działania pomaga krajowym organom nadzoru, na ich wniosek, przekazując niezależną opinię w sprawie skuteczności działania na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, obejmującą faktyczne porównanie pomiędzy instytucjami zapewniającymi służby żeglugi powietrznej działającymi w podobnych warunkach (*benchmarking*), analizy zmian w zakresie skuteczności działania na przestrzeni ostatnich 5 lat lub analizy prognoz na przyszłość;
- c) krajowe organy nadzoru mogą poprosić o pomoc organ weryfikujący skuteczność działania w określeniu zakresu przybliżonych wartości dla ustalenia celów na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, z uwzględnieniem perspektywy europejskiej. Wartości te są udostępniane krajowym organom nadzoru, instytucjom zapewniającym służby żeglugi powietrznej, operatorom portów lotniczych i użytkownikom przestrzeni powietrznej.

7. Organ weryfikujący skuteczność działania współpracuje odpowiednio z Europejską Agencją Bezpieczeństwa Lotniczego w realizacji zadań, o których mowa w ust. 3, w przypadku gdy dotyczą one bezpieczeństwa, aby zapewnić spójność z celami i normami ustanowionymi i wdrożonymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 216/2008.

8. W celu realizacji funkcji bieżącego monitorowania ogólnej skuteczności działania sieci ATM organ weryfikujący skuteczność działania dokonuje odpowiednich ustaleń z instytucjami zapewniającymi służby żeglugi powietrznej, operatorami portów lotniczych, koordynatorami portów lotniczych i przewoźnikami lotniczymi.

Artykuł 4

Krajowe organy nadzoru

1. Krajowe organy nadzoru odpowiadają za opracowanie, na poziomie krajowym i na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, planów skuteczności działania, za nadzór nad skutecznością działania oraz monitorowanie planów skuteczności działania i celów w zakresie skuteczności działania. Wykonując te zadania, krajowe organy nadzoru działają w sposób bezstronny, niezależny i przejrzysty.

2. Państwa członkowskie gwarantują, że krajowe organy nadzoru posiadają niezbędne zasoby i potencjał we wszystkich kluczowych obszarach skuteczności działania lub mają dostęp do takich zasobów i potencjału, aby realizować zadania określone w niniejszym rozporządzeniu, w tym uprawnienia kontrolne do wykonywania zadań, o których mowa w art. 19.

3. W przypadku gdy w państwie członkowskim działa więcej niż jeden krajowy organ nadzoru, państwo to informuje Komisję, który krajowy organ nadzoru odpowiada za krajową koordynację i relacje z Komisją w zakresie wdrożenia niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Funkcjonalne bloki przestrzeni powietrznej

1. Państwa członkowskie zachęcają do ścisłej współpracy pomiędzy swoimi krajowymi organami nadzoru w celu ustanowienia planu skuteczności działania na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej.

2. W przypadku gdy państwa członkowskie podejmują decyzję o przyjęciu planu skuteczności działania na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej:

- a) zapewniają zgodność planu skuteczności działania z modelem podanym w załączniku II;
- b) powiadamiają Komisję, który krajowy organ nadzoru odpowiada za koordynację w ramach funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej i relacje z Komisją w zakresie wdrożenia planu skuteczności działania;
- c) dokonują odpowiednich ustaleń, aby zapewnić:
 - (i) ustanowienie jednego celu dla każdego kluczowego wskaźnika skuteczności działania;
 - (ii) określenie środków, o których mowa w art. 11 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 549/2004, oraz ich stosowanie w trakcie okresu odniesienia, w przypadku gdy cele nie są realizowane. W tym celu stosuje się roczne wartości podane w planie skuteczności działania;
 - (iii) odpowiedni podział odpowiedzialności w ramach funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej za realizację lub brak realizacji celów;
- d) wspólnie odpowiadają za realizację celów w zakresie skuteczności działania ustalonych dla funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej;
- e) w przypadku nieustanowienia wspólnej strefy pobierania opłat w rozumieniu art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1794/2006 sumują krajowe cele w zakresie efektywności pod względem kosztów i podają do informacji ogólną liczbę przedstawiającą wysiłki na rzecz efektywności pod względem kosztów, podjęte na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej.

3. W przypadku gdy państwa członkowskie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej nie przyjmują planu skuteczności działania zawierającego cele na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, przekazują do informacji zsumowane cele w zakresie skuteczności działania potwierdzające zgodność na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej z ogólnounijnymi celami w zakresie skuteczności działania.

Artykuł 6

Koordinacja z Europejską Agencją Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA)

W odpowiednich przypadkach, stosownie do art. 13a rozporządzenia (WE) nr 549/2004 oraz zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 216/2008 Komisja koordynuje z EASA:

- a) kwestie bezpieczeństwa systemu skuteczności działania, w tym ustalanie, korekta i wdrożenie kluczowych wskaźników skuteczności działania oraz ogólnounijnych celów w zakresie skuteczności działania w dziedzinie bezpieczeństwa, a także przedkładanie wniosków w sprawie odpowiednich działań i środków w związku z uruchomieniem mechanizmu ostrzegawczego;
- b) zgodność kluczowych wskaźników skuteczności działania w dziedzinie bezpieczeństwa i celów w tym zakresie z realizacją Europejskiego programu bezpieczeństwa lotniczego, który może zostać przyjęty przez Unię Europejską.

Artykuł 7

Czas trwania okresów odniesienia

1. Pierwszy okres odniesienia dla systemu skuteczności działania obejmuje lata kalendarzowe 2012–2014 włącznie. Kolejne okresy odniesienia obejmują pięć lat kalendarzowych każdy, chyba że podjęta zostanie inna decyzja w drodze zmiany niniejszego rozporządzenia.

2. Ten sam okres odniesienia dotyczy ogólnounijnych celów w zakresie skuteczności działania oraz planów i celów na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej.

Artykuł 8

Kluczowe obszary skuteczności działania i wskaźniki skuteczności działania

1. Na potrzeby ustalenia celów Komisja podejmuje decyzję, zgodnie z procedurą określoną w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 549/2004, o ewentualnym dodaniu i dostosowaniu innych kluczowych obszarów skuteczności działania zgodnie z art. 11 ust. 4 lit. b) tego rozporządzenia.

2. Na potrzeby ustalenia celów każdy kluczowy obszar skuteczności działania odpowiada jednemu kluczowemu wskaźnikowi skuteczności działania lub ograniczonej liczbie takich wskaźników. Skuteczność działania służb żeglugi powietrznej ocenia się na podstawie wiążących celów dla każdego kluczowego wskaźnika skuteczności działania.

3. Kluczowe wskaźniki skuteczności działania na potrzeby ustalenia ogólnounijnych celów, wybrane dla każdego kluczowego obszaru skuteczności działania, podano w sekcji 1 załącznika I.

4. Kluczowe wskaźniki skuteczności działania stosowane do ustanowienia celów w zakresie skuteczności działania na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej podano w sekcji 2 załącznika I.

5. Kluczowe wskaźniki skuteczności działania nie ulegają zmianie w trakcie okresu odniesienia. Zmiany przyjmuje się poprzez zmianę niniejszego rozporządzenia najpóźniej sześć miesięcy przed przyjęciem nowych ogólnounijnych celów w zakresie skuteczności działania.

6. Oprócz kluczowych obszarów skuteczności działania i kluczowych wskaźników skuteczności działania, o których mowa w niniejszym artykule, państwa członkowskie, na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, mogą podjąć decyzję o ustanowieniu i stosowaniu dodatkowych wskaźników skuteczności działania oraz związanych z nimi celów, w stosunku do wymienionych w sekcji 2 załącznika I, na potrzeby własnego monitorowania skuteczności działania lub jako część ich planów skuteczności działania. Te dodatkowe wskaźniki i cele przyczyniają się do realizacji ogólnounijnych celów i wynikających z nich celów na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej. Mogą one, na przykład, wprowadzać i określać wymiar cywilno-wojskowy lub meteorologiczny planu skuteczności działania. Tym dodatkowym wskaźnikom i celom mogą towarzyszyć odpowiednie systemy zachęt przyjęte na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej.

ROZDZIAŁ II

PRZYGOTOWANIE PLANÓW SKUTECZNOŚCI DZIAŁANIA

Artykuł 9

Ogólnounijne cele w zakresie skuteczności działania

1. Komisja przyjmuje ogólnounijne cele w zakresie skuteczności działania zgodnie z procedurą określoną w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 549/2004, uwzględniając odpowiednie dane przekazane przez krajowe organy nadzoru i po przeprowadzeniu konsultacji w sprawie kwestii bezpieczeństwa skuteczności działania z zainteresowanymi stronami, o których mowa w art. 10 tego rozporządzenia, a także, w stosownych przypadkach, z innymi właściwymi organizacjami oraz z Europejską Agencją Bezpieczeństwa Lotniczego.

2. Komisja Europejska proponuje ogólnounijne cele najpóźniej piętnaście miesięcy przed rozpoczęciem okresu odniesienia oraz przyjmuje je najpóźniej dwanaście miesięcy przed rozpoczęciem okresu odniesienia.

3. Wraz z przyjęciem ogólnounijnych celów w zakresie skuteczności działania Komisja określa dla każdego kluczowego wskaźnika skuteczności działania stany alarmowe uruchamiające mechanizmy ostrzegawcze, o których mowa w art. 18. Stany alarmowe dla kluczowego wskaźnika skuteczności działania w zakresie efektywności pod względem kosztów obejmują zarówno rozwój ruchu, jak i kosztów.

4. Komisja uzasadnia każdy ogólnounijny cel w zakresie skuteczności działania za pomocą opisu założeń i powodów leżących u podstaw ustalenia tych celów, takich jak wykorzystanie danych przekazanych przez krajowe organy nadzoru oraz innych danych rzeczowych, prognoz ruchu oraz, w stosownych przypadkach, spodziewanych poziomów ustalonych kosztów efektywnych dla Unii Europejskiej.

Artykuł 10

Opracowanie planów skuteczności działania

1. Krajowe organy nadzoru sporządzają, na poziomie krajowym albo na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, plany skuteczności działania zawierające cele zgodne z ogólnounijnymi celami w zakresie skuteczności działania oraz kryteriami oceny określonymi w załączniku III. Sporządza się tylko jeden plan skuteczności działania dla

każdego państwa członkowskiego lub dla funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, jeśli zainteresowane państwa członkowskie zdecydowały o opracowaniu planu na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej stosownie do art. 5 ust. 1 i 2.

2. Aby usprawnić przygotowanie planu skuteczności działania, krajowe organy nadzoru zapewniają:

- a) przekazanie przez instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej odpowiednich elementów ich planów biznesowych, przygotowanych z uwzględnieniem ogólnounijnych celów;
- b) konsultacje z zainteresowanymi stronami, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 549/2004, w sprawie planu skuteczności działania i celów w tym zakresie. Odpowiednie informacje przekazuje się zainteresowanym stronom najpóźniej trzy tygodnie przed spotkaniem konsultacyjnym.

3. Plany skuteczności działania obejmują w szczególności:

- a) prognozę ruchu lotniczego wyrażoną w jednostkach usługowych świadczonych w każdym roku okresu referencyjnego, z uzasadnieniem podanych danych;
- b) ustalone koszty dla kosztów służb żeglugi powietrznej określonych przez państwo(-a) członkowskie zgodnie z przepisami art. 15 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 550/2004;
- c) opis inwestycji niezbędnej do realizacji celów w zakresie skuteczności działania wraz z opisem ich znaczenia w związku z europejskim centralnym planem ATM oraz ich zgodności z głównymi obszarami i kierunkami rozwoju i zmian określonymi w tym planie;
- d) cele w zakresie skuteczności działania dla każdego kluczowego obszaru skuteczności działania, ustalone w odniesieniu do każdego kluczowego wskaźnika skuteczności działania, dla całego okresu odniesienia, z rocznymi wartościami stosowanymi do celów monitorowania i zachęcania;
- e) opis cywilno-wojskowego wymiaru planu, przedstawiający skuteczność zastosowania koncepcji elastycznego wykorzystania przestrzeni powietrznej (FUA) w celu zwiększenia przepustowości, z odpowiednim uwzględnieniem skuteczności misji wojskowych, oraz, w razie konieczności, stosownych wskaźników skuteczności działania i celów zgodnych ze wskaźnikami i celami planu skuteczności działania;
- f) opis i uzasadnienie, w jaki sposób cele w zakresie skuteczności działania, o których mowa w lit. d), odpowiadają ogólnounijnym celom w zakresie skuteczności działania i w jaki sposób przyczyniają się do ich realizacji;
- g) wyraźne określenie poszczególnych podmiotów odpowiedzialnych za realizację celów i ich szczegółowy wkład;
- h) opis mechanizmów zachęcających stosowanych w odniesieniu do poszczególnych odpowiedzialnych podmiotów, zachęcających do realizacji celów w okresie odniesienia;

- i) środki podejmowane przez krajowe organy nadzoru, aby monitorować realizację celów w zakresie skuteczności działania;
- j) opis wyników konsultacji z zainteresowanymi stronami, w tym kwestii zgłoszonych przez uczestników konsultacji, a także uzgodnionych działań.

4. Plany skuteczności działania opierają się na modelu podanym w załączniku II i mogą, jeśli państwa członkowskie podejmą taką decyzję stosownie do art. 8 ust. 6, zawierać dodatkowe wskaźniki dla odpowiednich celów.

Artykuł 11

Systemy zachęt

1. Systemy zachęt stosowane przez państwa członkowskie w ramach ich planów skuteczności działania spełniają następujące kryteria ogólne:

- a) są skuteczne, proporcjonalne, rzetelne i nie ulegają zmianie w trakcie okresu odniesienia;
- b) są realizowane w sposób przejrzysty i niedyskryminujący, aby wspierać poprawę skuteczności działania w zakresie zapewniania służb;
- c) stanowią część otoczenia regulacyjnego znanego z wyprzedzeniem wszystkim zainteresowanym stronom i stosowanego w trakcie całego okresu odniesienia;
- d) stymulują zachowania podmiotów podlegających ustalonym celom w celu osiągnięcia jak najwyższego poziomu skuteczności działania i realizacji ustalonych celów.

2. Mechanizmy zachęcające dotyczące celów w zakresie bezpieczeństwa zachęcają do pełnej ich realizacji i utrzymania, pozwalając jednocześnie doskonalić skuteczność działania w innych kluczowych obszarach skuteczności działania. Nie mają one charakteru finansowego i opierają się na planach działań z ustalonym harmonogramem lub odpowiednich środkach stosownie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2096/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiającego wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej⁽¹⁾ lub przepisów wykonawczych wynikających z rozporządzenia (WE) nr 216/2008.

3. Mechanizmy zachęcające dotyczące celów w zakresie efektywności pod względem kosztów mają charakter finansowy i podlegają odpowiednim przepisom art. 11 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1794/2006. Obejmują one mechanizmy podziału ryzyka na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej.

4. Mechanizmy zachęcające, dotyczące celów w zakresie przepustowości, mogą mieć charakter finansowy lub być innej natury, na przykład w formie przyjętych przez państwa członkowskie planów działań naprawczych z ustalonym harmonogramem i odpowiednimi środkami, które mogą obejmować premie i kary. W przypadku gdy mechanizmy zachęcające mają charakter finansowy, podlegają one przepisom art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1794/2006.

5. Mechanizmy zachęcające, dotyczące celów w zakresie ochrony środowiska, zachęcają do osiągnięcia wymaganego poziomu skuteczności działania w zakresie ochrony środowiska, pozwalając jednocześnie poprawiać skuteczność działania w innych kluczowych obszarach skuteczności działania. Mogą one mieć charakter finansowy lub być innej natury, a decyzje w ich sprawie podejmują państwa członkowskie z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań.

6. Ponadto państwa członkowskie, na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, mogą ustalić lub zatwierdzić systemy zachęt dla użytkowników przestrzeni powietrznej zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1794/2006.

ROZDZIAŁ III

PRZYJĘCIE PLANÓW SKUTECZNOŚCI DZIAŁANIA

Artykuł 12

Wstępne przyjęcie planów skuteczności działania

Na wniosek krajowego organu nadzoru, państwa członkowskie – na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej – przyjmują i przekazują Komisji, najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od przyjęcia ogólnounijnych celów, swoje plany skuteczności działania obejmujące wiążące cele w zakresie skuteczności działania.

Artykuł 13

Ocena planów skuteczności działania i korekta celów

1. Komisja ocenia plany skuteczności działania, ich cele, a w szczególności ich zgodność z ogólnounijnymi celami w zakresie skuteczności działania i odpowiedni wkład tych planów w ich realizację; ocenę przeprowadza się na podstawie kryteriów określonych w załączniku III, z uwzględnieniem rozwoju sytuacji, jaki nastąpił od dnia przyjęcia ogólnounijnych celów do dnia oceny planu skuteczności działania.

2. W przypadku stwierdzenia, że cele w zakresie skuteczności działania są zgodne z ogólnounijnymi celami i wnoszą odpowiedni wkład w ich realizację, Komisja informuje o tym państwo(-a) członkowskie najpóźniej cztery miesiące po otrzymaniu planu.

3. W przypadku stwierdzenia, że cel(-e) w zakresie skuteczności działania, zawarty(-e) w planie skuteczności działania, jest/są niezgodne z ogólnounijnymi celami i nie wnoszą(-szą) odpowiedniego wkładu w ich realizację, Komisja może, najpóźniej cztery miesiące po otrzymaniu planu i zgodnie z procedurą określoną w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 549/2004, podjąć decyzję o wydaniu zalecenia zainteresowanemu państwu członkowskiemu (zainteresowanym państwom członkowskim) dotyczącego przyjęcia skorygowanego celu lub skorygowanych celów w zakresie skuteczności działania. Decyzję taką podejmuje się po konsultacji z zainteresowanym państwem członkowskim lub zainteresowanymi państwami członkowskimi i zawiera ona wyraźne wskazanie, który cel lub które cele należy skorygować, a także uzasadnienie oceny Komisji.

4. W takim przypadku najpóźniej dwa miesiące po wydaniu zalecenia zainteresowane państwo(-a) członkowskie przyjmuje(-ą) skorygowane cele w zakresie skuteczności działania, z uwzględnieniem opinii Komisji, wraz z odpowiednimi środkami służącymi realizacji tych celów i odpowiednio informuje(-ą) o tym Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 21.12.2005, s. 13.

Artykuł 14**Ocena skorygowanych celów w zakresie skuteczności działania i przyjęcie działań naprawczych**

1. W ciągu dwóch miesięcy od notyfikacji Komisja ocenia skorygowane cele w zakresie skuteczności działania, a w szczególności ich zgodność z ogólnounijnymi celami w zakresie skuteczności działania i ich wkład w ich realizację, na podstawie kryteriów określonych w załączniku III.

2. W przypadku stwierdzenia, że skorygowane cele, o których mowa w art. 13 ust. 4, są zgodne z ogólnounijnymi celami i wnoszą odpowiedni wkład w ich realizację, Komisja informuje o tym państwo(-a) członkowskie najpóźniej dwa miesiące po otrzymaniu skorygowanych celów.

3. W przypadku stwierdzenia, że skorygowane cele i odpowiednie działania naprawcze są nadal niezgodne z ogólnounijnymi celami i nie wnoszą odpowiedniego wkładu w ich realizację, Komisja może, najpóźniej dwa miesiące po otrzymaniu skorygowanych celów i zgodnie z procedurą określoną w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 549/2004, podjąć decyzję o wdrożeniu przez zainteresowane państwo(-a) członkowskie działań naprawczych.

4. Decyzja taka zawiera wyraźne wskazanie, który cel lub które cele należy skorygować, a także uzasadnienie oceny Komisji. Może ona także zawierać spodziewany poziom skuteczności działania dla tych celów, aby umożliwić państwu(-om) członkowskiemu(-im) podjęcie odpowiednich działań naprawczych lub może zawierać propozycje tego rodzaju odpowiednich działań.

5. Najpóźniej dwa miesiące od decyzji Komisji jest ona informowana o działaniach naprawczych przyjętych przez zainteresowane państwo(-a) członkowskie, wraz z elementami potwierdzającymi ich zgodność z decyzją Komisji.

Artykuł 15**Plany skuteczności działania i cele przejęte po rozpoczęciu okresu odniesienia**

Plany skuteczności działania lub działania naprawcze przyjęte po rozpoczęciu okresu odniesienia w wyniku zastosowania procedur, o których mowa w art. 13 i 14, obowiązują wstecznie od pierwszego dnia okresu odniesienia.

Artykuł 16**Korekta ogólnounijnych celów**

1. Komisja może podjąć decyzję o korekcie ogólnounijnych celów zgodnie z procedurą określoną w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 549/2004:

a) przed rozpoczęciem okresu odniesienia, jeśli posiada istotne dowody potwierdzające, że początkowe dane, założenia i uzasadnienie użyte do określenia początkowych ogólnounijnych celów są już nieważne;

b) w trakcie okresu odniesienia, w związku z zastosowaniem mechanizmu ostrzegawczego, o którym mowa w art. 18.

2. Korekta ogólnounijnych celów może skutkować zmianą obowiązujących planów skuteczności działania. W takim przypadku Komisja może podjąć decyzję o odpowiednim dostosowaniu harmonogramu podanego w rozdziałach II i III niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ IV**MONITOROWANIE REALIZACJI SKUTECZNOŚCI DZIAŁANIA****Artykuł 17****Bieżące monitorowanie i sprawozdawczość**

1. Krajowe organy nadzoru, na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, oraz Komisja monitorują realizację planów skuteczności działania. Jeśli w okresie odniesienia cele nie są realizowane, krajowe organy nadzoru podejmują odpowiednie działania określone w planie skuteczności działania w celu usunięcia nieprawidłowości. Stosuje się do tego celu roczne wartości podane w planie skuteczności działania.

2. Jeśli Komisja stwierdzi poważny i trwały spadek skuteczności działania w państwie członkowskim lub w funkcjonalnym bloku przestrzeni powietrznej, mający wpływ na inne państwa będące stronami Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, może wezwać zainteresowane państwa członkowskie i właściwe krajowe organy nadzoru lub organy nadzorujące funkcjonalny blok przestrzeni powietrznej do określenia, zastosowania i przekazania Komisji odpowiednich środków służących realizacji celów podanych w planie skuteczności działania.

3. Państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdania z monitorowania przez krajowe organy nadzoru lub organy nadzorujące funkcjonalny blok przestrzeni powietrznej planów skuteczności działania i celów w tym zakresie przynajmniej raz w roku oraz w przypadku zagrożenia realizacji celów w zakresie skuteczności działania. Komisja przedkłada Komitetowi ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej sprawozdania z realizacji celów w zakresie skuteczności działania przynajmniej raz w roku.

Artykuł 18**Mechanizmy ostrzegawcze**

1. Jeśli z powodu okoliczności, których nie można było przewidzieć na początku okresu odniesienia i równocześnie niemożliwych do usunięcia oraz pozostających poza kontrolą państw członkowskich, przekroczony zostanie na poziomie unijnym stan alarmowy, o którym mowa w art. 9 ust. 3, Komisja analizuje sytuację w porozumieniu z państwami członkowskimi za pośrednictwem Komitetu ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej i przedkłada w ciągu trzech miesięcy wnioski w sprawie odpowiednich działań, które mogą obejmować korektę ogólnounijnych celów w zakresie skuteczności działania i w konsekwencji także korektę celów na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej.

2. Jeśli z powodu okoliczności, których nie można było przewidzieć na początku okresu odniesienia i równocześnie niemożliwych do usunięcia oraz pozostających poza kontrolą państw członkowskich i podmiotów objętych celami w zakresie skuteczności działania, przekroczony zostanie na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej stan alarmowy, o którym mowa w art. 9 ust. 3, zainteresowany krajowy organ nadzoru analizuje sytuację w porozumieniu z Komisją i może przedłożyć w ciągu trzech miesięcy wnioski w sprawie odpowiednich środków, które mogą obejmować korektę celów w zakresie skuteczności działania na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni.

3. Państwa członkowskie mogą, na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, podjąć decyzję o przyjęciu stanów alarmowych innych niż stany alarmowe określone w art. 9 ust. 3 w celu uwzględnienia lokalnych uwarunkowań i specyfiki sytuacji. W takim przypadku stany te określa się w planach skuteczności działania i są one zgodne ze stanami alarmowymi przyjętym na mocy art. 9 ust. 3. Szczegółowo uzasadnia się wszelkie odchylenia. W przypadku przekroczenia tych stanów alarmowych zastosowanie ma procedura określona w ust. 2.

4. Jeśli wdrożenie mechanizmów ostrzegawczych wymaga korekty planów skuteczności działania i celów w zakresie skuteczności działania, Komisja ułatwia taką korektę poprzez odpowiednie dostosowanie obowiązującego harmonogramu zgodnie z procedurą określoną w rozdziałach II i III niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19

Ułatwianie monitorowania zgodności

Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej ułatwiają inspekcje i ekspertyzy przeprowadzane przez Komisję i krajowe organy nadzoru odpowiedzialne za nadzór, przez wykwalifikowane podmioty działające w imieniu tych ostatnich, bądź przez EASA w odpowiednim zakresie, obejmujące także kontrole na miejscu. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych przyznanych krajowym organom nadzoru i EASA uprawnione osoby mają prawo:

- a) badać, w odniesieniu do wszystkich kluczowych obszarów skuteczności działania, odpowiednie dokumenty i wszelkie pozostałe materiały, na podstawie których ustanowiono plany skuteczności działania i cele w zakresie skuteczności działania;
- b) sporządzać kopie lub wyciągi z takich dokumentów;
- c) żądać udzielenia ustnych wyjaśnień na miejscu.

Przedmiotowe inspekcje i ekspertyzy przeprowadzane są zgodnie z procedurami obowiązującymi w państwach członkowskich, w których mają one miejsce.

ROZDZIAŁ V

GROMADZENIE, ZATWIERDZANIE, ANALIZA, OCENA I ROZPOWSZECZNIANIE INFORMACJI ZWIĄZANYCH ZE SKUTECZNOŚCIĄ DZIAŁANIA ŻEGLUGI POWIETRZNEJ DLA JEDNOLITEJ EUROPEJSKIEJ PRZESTRZENI POWIETRZNEJ

Artykuł 20

Gromadzenie i zatwierdzanie danych na potrzeby weryfikacji skuteczności działania

1. Oprócz danych już zgromadzonych przez Komisję poprzez instrumenty unijne, które mogą być także stosowane na potrzeby weryfikacji skuteczności działania, krajowe organy nadzoru, instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej, operatorzy portów lotniczych, koordynatorzy portów lotniczych i przewoźnicy lotniczy zapewniają przekazanie Komisji danych określonych w załączniku IV zgodnie z wymogami określonymi w tym załączniku.

2. Krajowe organy mogą przekazać lub przeorganizować całkowicie lub częściowo zadanie związane z przesyłaniem danych pomiędzy ich krajowymi organami nadzoru, instytucjami zapewniającymi służby żeglugi powietrznej, operatorami portów lotniczych i koordynatorami portów lotniczych w celu uwzględnienia lokalnych uwarunkowań i istniejących już kanałów informacyjnych.

3. Przekazujący dane podejmują niezbędne środki dla zapewnienia jakości, zatwierdzenia i terminowego przesyłania danych, w tym dowody potwierdzające przeprowadzenie kontroli jakości i procesów zatwierdzających, wyjaśnienia do szczegółowych wniosków Komisji Europejskiej dotyczących jakości danych oraz, w stosownych przypadkach, planów działania na rzecz poprawy jakości danych. Dane przekazuje się bezpłatnie, w stosownych przypadkach w formie elektronicznej, przy użyciu formatu określonego przez Komisję.

4. Komisja ocenia jakość i zatwierdza dane przesłane zgodnie z ust. 1. W przypadku gdy dane uniemożliwiają ich prawidłowe wykorzystanie do weryfikacji skuteczności działania, Komisja może podjąć odpowiednie środki, aby ocenić i poprawić jakość danych, we współpracy z państwami członkowskimi, a w szczególności z krajowymi organami nadzoru.

5. Do celów niniejszego rozporządzenia dane dotyczące skuteczności działania, o których mowa w ust. 1, przekazane już organizacji Eurocontrol, uznaje się za przekazane także Komisji. W przeciwnym razie Komisja i Eurocontrol dokonują stosowanych uzgodnień, aby zapewnić Komisji dostęp do tych danych na takich samych warunkach, jak podano w ust. 3.

6. Każdorazowo po ustaleniu nowych istotnych wymogów dotyczących danych lub gdy spodziewana jest nieodpowiednia jakość danych, Komisja wszczyna badania pilotażowe, prowadzone na zasadzie dobrowolności przez państwa członkowskie, zanim wprowadzone zostaną nowe wymogi dotyczące danych poprzez zmianę niniejszego rozporządzenia. Badania pilotażowe przeprowadzane są w celu oceny możliwości zebrania odpowiednich danych, biorąc pod uwagę korzyści z dostępu do danych w stosunku do kosztów ich zebrania i obciążenia respondentów.

Artykuł 21

Rozpowszechnianie informacji

1. Komisja rozpowszechnia ogólne informacje na potrzeby celów określonych w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4, oraz zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 550/2004.

2. Informacje określone w art. 3 ust. 3 lit. a) są ogólnodostępne dla zainteresowanych stron, w szczególności w formie elektronicznej.

3. Roczne sprawozdania, o których mowa w art. 3 ust. 3 lit. k), są ogólnodostępne. Odniesienia do tych sprawozdań są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Komisja może podjąć decyzję o regularnym przekazywaniu innych ogólnych informacji zainteresowanym stronom, w szczególności w formie elektronicznej.

4. Ogólnounijne cele, o których mowa w art. 9, oraz odniesienie do przyjętych planów skuteczności działania, o których mowa w rozdziale III, są ogólnodostępne i publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5. Indywidualnego dostępu do szczegółowych informacji, takich jak zatwierdzone dane i statystyki, udziela się przekazującym dane, których bezpośrednio dotyczą te informacje i działania.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 22

Uchylenie

Państwa członkowskie gwarantują, że decyzje podejmowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem mają odpowiednie uzasadnienie i podlegają skutecznej procedurze weryfikacyjnej lub odwoławczej.

Artykuł 23

Środki przejściowe

W przypadku gdy państwa członkowskie podejmują decyzję o przyjęciu planu skuteczności działania zawierającego cele na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej w trakcie pierwszego okresu odniesienia, zapewniają one, co następuje:

- a) plan zastępuje plany krajowe z dniem 1 stycznia jednego z lat objętych okresem odniesienia;
- b) okres objęty planem nie przekracza pozostałej części okresu odniesienia;
- c) plan potwierdza, że jego cele w zakresie skuteczności działania są co najmniej tak ambitne jak skonsolidowane poprzednie cele krajowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

Artykuł 24

Weryfikacja systemu

Komisja dokonuje weryfikacji efektywności procesu do dnia 1 lipca 2013 r. Do końca 2014 r., a następnie w regularnych odstępach czasu Komisja dokonuje weryfikacji systemu skuteczności działania, w szczególności poddając analizie skutki, efektywność i zakres tego systemu, odpowiednio uwzględniając prace przeprowadzone w tej dziedzinie przez ICAO.

Artykuł 25

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 2096/2005

W rozporządzeniu (WE) nr 2096/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I pkt 2.2 otrzymuje brzmienie:

„2.2. Zarządzanie organizacyjne

Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej sporządza plan biznesowy obejmujący okres co najmniej pięciu lat. Plan biznesowy:

- a) określa ogólne cele instytucji zapewniającej służby żeglugi powietrznej i strategię służącą ich osiągnięciu zgodnie z ogólnym długoterminowym planem instytucji i odpowiednimi wymogami Unii Europejskiej dotyczącymi rozwoju infrastruktury lub innej technologii;
- b) zawiera odpowiednie cele w zakresie skuteczności działania w odniesieniu do bezpieczeństwa, przepustowości, ochrony środowiska, efektywności pod względem kosztów, stosownie do przypadku.

Informacje wymienione w lit. a) i b) są zgodne z planem skuteczności działania na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 549/2004, oraz, jeśli chodzi o dane dotyczące bezpieczeństwa, zgodne z państwowym programem bezpieczeństwa określonym normą 2.27.1 ICAO, załącznik 11, poprawka 47B-A z dnia 20 lipca 2009 r., stosownie do przypadku.

Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej sporządza uzasadnienie bezpieczeństwa i ekonomiczne dla największych projektów inwestycyjnych, w tym, w uzasadnionych przypadkach, szacowany wpływ na odpowiednie cele w zakresie skuteczności działania, o których mowa w pkt 2.2 lit. b), oraz określa inwestycje wynikające z prawnych wymogów związanych z wdrożeniem systemu SESAR.

Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej sporządza plan roczny obejmujący następny rok, który szczegółowo określa cechy planu biznesowego i opisuje wszelkie zmiany, jakie w nim zaszły.

Plan roczny obejmuje następujące przepisy dotyczące poziomu i jakości służby, takie jak przewidywana przepustowość, bezpieczeństwo, ochrona środowiska i efektywność pod względem kosztów, stosownie do przypadku:

- a) informacje na temat wdrożenia nowej infrastruktury lub innych działań wraz z oświadczeniem dotyczącym ich wkładu w poprawę skuteczności działania instytucji zapewniającej służby żeglugi powietrznej, w tym poziomu i jakości służb;
- b) wskaźniki skuteczności działania zgodne z planem skuteczności działania na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 549/2004, na podstawie których można wiarygodnie ocenić poziom skuteczności działania i jakość służb;
- c) informacje dotyczące środków służących ograniczeniu ryzyka związanego z bezpieczeństwem określonego w planie bezpieczeństwa instytucji zapewniającej służby żeglugi powietrznej, w tym wskaźniki bezpieczeństwa służące monitorowaniu ryzyka związanego z bezpieczeństwem oraz, w stosownych przypadkach, szacunkowy koszt środków ograniczających ryzyko;
- d) przewidywaną sytuację finansową instytucji zapewniającej służby w okresie krótkoterminowym i wszelkie zmiany lub czynniki mające wpływ na plan biznesowy.

Na żądanie Komisji instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej udostępnia treść planu biznesowego i planu rocznego w częściach odnoszących się do skuteczności działania, na warunkach ustalonych przez krajowe władze nadzorujące zgodnie z prawem krajowym.”;

2) w załączniku I pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9. WYMOGI DOTYCZĄCE SPRAWOZDAWCZOŚCI

Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej jest w stanie przedstawić właściwym krajowym władzom nadzorującym roczne sprawozdanie ze swojej działalności. Sprawozdanie obejmuje wyniki finansowe bez uszczerbku dla art. 12 rozporządzenia (WE) nr 550/2004 oraz wyniki operacyjne i wszelkie inne znaczące działania i zmiany, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2010 r.

Sprawozdanie roczne zawiera co najmniej:

- ocenę poziomu skuteczności działania dostarczonych usług,
- skuteczność działania instytucji zapewniającej służby żeglugi powietrznej w porównaniu z celami w zakresie skuteczności działania ustanowionymi w planie biznesowym oraz dostosowanie faktycznej skuteczności działania do planu rocznego za pomocą wskaźników skuteczności działania ustanowionych w planie rocznym,
- wyjaśnienie różnic pomiędzy poszczególnymi celami oraz określenie środków służących usunięciu wszelkich rozbieżności w okresie odniesienia, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 549/2004,
- zmiany w dziedzinie operacyjnej i w infrastrukturze,
- wyniki finansowe, jeśli nie są osobno publikowane zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 550/2004,
- informacje dotyczące formalnego procesu konsultacji z użytkownikami jej służb,
- informacje na temat polityki kadrowej.

Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej udostępnia Komisji Europejskiej treść planu biznesowego i planu rocznego w częściach odnoszących się do skuteczności działania, na jej żądanie, oraz do wiadomości publicznej na warunkach określonych przez krajowe władze nadzorujące zgodnie z prawem krajowym.”.

Artykuł 26

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Rozdział V stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r. Pierwszy okres odniesienia rozpoczyna się dnia 1 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

KLUCZOWE WSKAŹNIKI SKUTECZNOŚCI DZIAŁANIA (KPI)

Sekcja 1: W zakresie ustalenia ogólnounijnych celów:

1. KLUCZOWE WSKAŹNIKI SKUTECZNOŚCI DZIAŁANIA W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA

- a) Pierwszy ogólnounijny KPI w zakresie bezpieczeństwa odpowiada minimalnemu poziomowi pierwszego wskaźnika skuteczności działania w zakresie bezpieczeństwa określonego w sekcji 2 pkt 1 lit. a) poniżej dla, odpowiednio, instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej i krajowych organów nadzoru.
- b) Drugi ogólnounijny KPI w zakresie bezpieczeństwa odpowiada wartości procentowi zastosowania klasyfikacji dotkliwości narzędzia analizy ryzyka, określonej w sekcji 2 pkt 1 lit. b) poniżej, w państwach, w których stosuje się niniejsze rozporządzenie, aby umożliwić ujednoliconą sprawozdawczość w zakresie oceny dotkliwości naruszeń minimów separacji, przypadków wtargnięcia na pas startowy i szczególnych zdarzeń technicznych związanych z ATM.
- c) Trzeci ogólnounijny wskaźnik KPI odpowiada minimalnemu poziomowi środka zgodnie z zasadami „Just Culture” na koniec okresu odniesienia zgodnie z sekcją 2 pkt 1 lit. c) poniżej.

W pierwszym okresie odniesienia nie ma ogólnounijnych celów dla powyższych kluczowych wskaźników skuteczności działania. W pierwszym okresie odniesienia Komisja wykorzystuje zebrane dane do zatwierdzenia tych kluczowych wskaźników skuteczności działania i ich oceny w celu zapewnienia odpowiedniego rozpoznania ryzyka związanego z bezpieczeństwem, jego ograniczenia i zarządzania nim. Na tej podstawie, w razie konieczności, Komisja przyjmuje nowe kluczowe wskaźniki skuteczności działania w zakresie bezpieczeństwa poprzez zmianę niniejszego załącznika.

2. WSKAŹNIK OCHRONY ŚRODOWISKA

2.1. Dla pierwszego okresu odniesienia:

Pierwszy ogólnounijny KPI w zakresie ochrony środowiska odpowiada przeciętnej horyzontalnej efektywności lotu na trasie, określonej w następujący sposób:

- wskaźnik przeciętnej horyzontalnej efektywności lotu na trasie oznacza różnicę pomiędzy długością odcinka na trasie faktycznej trajektorii a optymalną trajektorią, która, zazwyczaj, jest ortodromą,
- „na trasie” oznacza odległość przebytą poza okręgiem 40 mil morskich wokół portu lotniczego,
- do celów niniejszego wskaźnika uwzględnia się następujące loty:
 - a) wszystkie loty handlowe IFR (przepisy wykonywania lotów według wskazań przyrządów) w europejskiej przestrzeni powietrznej;
 - b) jeśli lot rozpoczyna się lub kończy poza europejską przestrzenią powietrzną, uwzględnia się tylko część lotu odbywającą się w europejskiej przestrzeni powietrznej,
- loty okrężne i loty o odległości ortodromicznej poniżej 80 mil morskich pomiędzy terminalami są wyłączone.

Drugi ogólnounijny KPI w zakresie ochrony środowiska odpowiada efektywnemu wykorzystaniu cywilno-wojskowych struktur przestrzeni powietrznej, np. CDR (trasy warunkowe). Dla pierwszego okresu odniesienia wskaźnik ten jest monitorowany przez Komisję. Ustalenie celów w tym zakresie następuje od drugiego okresu odniesienia.

2.2. Począwszy od drugiego okresu odniesienia, ustala się trzeci ogólnounijny KPI w zakresie ochrony środowiska, aby rozwiązać szczególne kwestie ochrony środowiska związane ze służbami żeglugi powietrznej w portach lotniczych.

3. WSKAŹNIK PRZEPUSTOWOŚCI

3.1. Dla pierwszego okresu odniesienia:

Ogólnounijny KPI w zakresie przepustowości odpowiada opóźnieniu ATFM (zarządzanie przepływem ruchu lotniczego) w minutach dla lotu na trasie, określonego w następujący sposób:

- a) opóźnienie ATFM na trasie oznacza opóźnienie wyliczone przez centralny organ odpowiedzialny za ATFM, zgodnie z definicją w rozporządzeniu Komisji nr 255/2010 z dnia 25 marca 2010 r. ustanawiającym wspólne zasady zarządzania przepływem ruchu lotniczego⁽¹⁾, oraz wyrażone jako różnica pomiędzy czasem startu zamówionym przez operatora statku powietrznego w ostatnim złożonym planie lotu a wyliczonym czasem startu przydzielonym przez centralny organ odpowiedzialny za ATFM;

⁽¹⁾ Dz.U. L 80 z 26.3.2010, s. 10.

b) wskaźnik dotyczy wszystkich lotów IFR w europejskiej przestrzeni powietrznej i obejmuje przyczyny opóźnień ATFM;

c) wskaźnik oblicza się dla całego roku kalendarzowego.

Na potrzeby przygotowań do ustalenia drugiego ogólnounijnego KPI w zakresie przepustowości Komisja gromadzi, konsoliduje i monitoruje od pierwszego okresu odniesienia:

a) całkowite opóźnienia ATFM, za które odpowiadają służby żeglugi powietrznej terminala i portu lotniczego;

b) dodatkowy czas w fazie kołowania;

c) dla portów lotniczych obsługujących ponad 100 000 handlowych operacji lotniczych rocznie dodatkowy czas na ASMA (*Arrival Sequencing and Metering Area*).

3.2. Począwszy od drugiego okresu odniesienia, ustala się drugi ogólnounijny wskaźnik przepustowości na podstawie monitorowania opisanego w pkt 3.1, aby rozwiązać szczególne kwestie przepustowości związane ze służbami żeglugi powietrznej w portach lotniczych.

4. WSKAŹNIK EFEKTYWNOŚCI POD WZGLĘDEM KOSZTÓW

4.1. Dla pierwszego okresu odniesienia:

Ogólnounijny KPI w zakresie efektywności pod względem kosztów odpowiada przeciętnej ustalonej ogólnounijnej stawce jednostkowej dla służb żeglugi powietrznej na trasie, określonej w następujący sposób:

a) wskaźnik jest wynikiem stosunku między ustalonymi kosztami a prognozą ruchu, wyrażonym w jednostkach usługowych, spodziewanym dla danego okresu na poziomie Unii Europejskiej, zgodnie z założeniami Komisji na potrzeby ustalenia ogólnounijnych celów stosownie do art. 9 ust. 4;

b) wskaźnik wyrażony jest w EUR i według wartości rzeczywistych;

c) wskaźnik podaje się dla każdego roku okresu odniesienia.

Dla pierwszego okresu odniesienia koszty i stawki jednostkowe terminalowych służb żeglugi powietrznej są gromadzone, konsolidowane i monitorowane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1794/2006.

4.2. Począwszy od drugiego okresu odniesienia, drugi ogólnounijny KPI w zakresie efektywności pod względem kosztów odpowiada przeciętnej ustalonej unijnej stawce jednostkowej dla terminalowych służb żeglugi powietrznej.

Sekcja 2: W zakresie ustalenia celów na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej (FAB):

1. KLUCZOWE WSKAŹNIKI SKUTECZNOŚCI DZIAŁANIA W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA

a) Pierwszy KPI w zakresie bezpieczeństwa na poziomie krajowym lub na poziomie FAB odpowiada efektywności zarządzania bezpieczeństwem określonej za pomocą metody opierającej się na *ATM Safety Maturity Survey Framework*. Wskaźnik ten ustalają wspólnie Komisja, państwa członkowskie, EASA i Eurocontrol, a przyjmuje go Komisja przed pierwszym okresem odniesienia. W pierwszym okresie odniesienia krajowe organy nadzoru będą monitorować i publikować te kluczowe wskaźniki skuteczności działania, a państwa członkowskie mogą ustalić odpowiadające im cele.

b) Drugi KPI w zakresie bezpieczeństwa na poziomie krajowym lub na poziomie FAB odpowiada zastosowaniu klasyfikacji dotkliwości narzędzia analizy ryzyka, aby umożliwić ujednoliconą sprawozdawczość w zakresie oceny dotkliwości naruszeń minimów separacji, przypadków wtargnięcia na pas startowy i szczególnych zdarzeń technicznych związanych z ATM we wszystkich centrach kontroli ruchu lotniczego i portach lotniczych obsługujących ponad 150 000 handlowych operacji lotniczych rocznie objętych zakresem niniejszego rozporządzenia (wartość tak/nie). Klasyfikację dotkliwości ustalają wspólnie Komisja, państwa członkowskie, EASA i Eurocontrol, a przyjmuje ją Komisja przed pierwszym okresem odniesienia. W pierwszym okresie odniesienia krajowe organy nadzoru będą monitorować i publikować te kluczowe wskaźniki skuteczności działania, a państwa członkowskie mogą ustalić odpowiadające im cele.

c) Trzeci KPI w zakresie bezpieczeństwa na poziomie krajowym lub na poziomie FAB to przekazywanie zasad „Just Culture”. Środek ten ustalają wspólnie Komisja, państwa członkowskie, EASA i Eurocontrol, a przyjmuje go Komisja przed pierwszym okresem odniesienia. W pierwszym okresie odniesienia krajowe organy nadzoru będą monitorować i publikować ten środek, a państwa członkowskie mogą ustalić odpowiadające mu cele.

2. WSKAŹNIK OCHRONY ŚRODOWISKA

- 2.1. Dla pierwszego okresu odniesienia nie ma obowiązkowego KPI w zakresie ochrony środowiska na poziomie krajowym lub na poziomie FAB.

Bez uszczerbku dla lokalnych zaleceń w dziedzinie ochrony środowiska państwa członkowskie współpracują także z Komisją w celu ustalenia KPI w zakresie ochrony środowiska, aby rozwiązać szczególne kwestie ochrony środowiska związane ze służbami żeglugi powietrznej w portach lotniczych; ten KPI wdrażany jest od drugiego okresu odniesienia.

- 2.2. Dla drugiego okresu odniesienia KPI w zakresie ochrony środowiska na poziomie krajowym lub na poziomie FAB to opracowanie procedury poprawy projektowania tras na poziomie krajowym lub na poziomie FAB przed zakończeniem okresu odniesienia, w tym efektywne wykorzystanie cywilno-wojskowych struktur przestrzeni powietrznej (np. CDR – trasy warunkowe)).

3. WSKAŹNIK PRZEPUSTOWOŚCI

- 3.1. Dla pierwszego okresu odniesienia:

KPI w zakresie przepustowości na poziomie krajowym lub na poziomie FAB odpowiada opóźnieniu ATFM w minutach dla lotu na trasie. Określa się go w następujący sposób:

- a) wskaźnik jest określony w sekcji 1, ppkt 3.1;
- b) wskaźnik podaje się dla każdego roku okresu odniesienia.

Na potrzeby przygotowań do ustalenia drugiego KPI w zakresie przepustowości na poziomie krajowym lub na poziomie FAB państwa członkowskie przekazują od pierwszego okresu odniesienia sprawozdania obejmujące:

- a) całkowite opóźnienia ATFM, za które odpowiadają służby żeglugi powietrznej terminala i portu lotniczego;
- b) dodatkowy czas w fazie kołowania;
- c) dla portów lotniczych obsługujących ponad 100 000 handlowych operacji lotniczych rocznie dodatkowy czas na ASMA (*Arrival Sequencing and Metering Area*).

- 3.2. Począwszy od drugiego okresu odniesienia, wdraża się drugi KPI w zakresie przepustowości na poziomie krajowym lub na poziomie FAB, aby rozwiązać szczególne kwestie związane z przepustowością terminali i portów lotniczych.

4. WSKAŹNIK EFEKTYWNOŚCI POD WZGLĘDEM KOSZTÓW

- 4.1. Dla pierwszego okresu odniesienia KPI w zakresie efektywności pod względem kosztów na poziomie krajowym lub na poziomie FAB odpowiada ustalonej na poziomie krajowym lub na poziomie FAB stawce jednostkowej dla służb żeglugi powietrznej na trasie, określonej w następujący sposób:

- a) wskaźnik jest wynikiem stosunku między ustalonymi kosztami a prognozą ruchu zawartą w planach skuteczności działania zgodnie z art. 10 ust. 3 lit. a) i b);
- b) wskaźnik wyrażony jest w walucie krajowej i według wartości rzeczywistych;
- c) wskaźnik podaje się dla każdego roku okresu odniesienia.

Ponadto państwa przekazują koszty i stawki jednostkowe swoich terminalowych służb żeglugi powietrznej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1794/2006 i uzasadniają Komisji wszelkie odchylenia od prognoz.

- 4.2. Począwszy od drugiego okresu odniesienia, wdraża się drugi KPI w zakresie przepustowości na poziomie krajowym lub na poziomie FAB: ustalona(-e) stawka(-i) jednostkowa(-e) na poziomie krajowym lub na poziomie FAB dla terminalowych służb żeglugi powietrznej.

ZAŁĄCZNIK II

MODEL PLANÓW SKUTECZNOŚCI DZIAŁANIA

Plany skuteczności działania na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej (FAB) mają następującą strukturę:

1. WPROWADZENIE

- 1.1. Opis sytuacji (zakres planu, podmioty objęte planem, plan krajowy czy plan FAB itp.).
- 1.2. Opis scenariusza makroekonomicznego dla okresu odniesienia obejmujący ogólne założenia (przewidywany ruch, tendencje w zakresie stawek jednostkowych itp.).
- 1.3. Opis wyników konsultacji z zainteresowanymi stronami w sprawie przygotowania planu skuteczności działania (najważniejsze kwestie podniesione przez uczestników oraz, w miarę możliwości, uzgodniony kompromis).

2. CELE W ZAKRESIE SKUTECZNOŚCI DZIAŁANIA NA POZIOMIE KRAJOWYM LUB NA POZIOMIE FUNKCYONALNEGO BLOKU PRZESTRZENI POWIETRZNEJ

- 2.1. Cele w zakresie skuteczności działania dla każdego kluczowego obszaru skuteczności działania, ustalone na podstawie każdego kluczowego wskaźnika skuteczności działania, dla całego okresu odniesienia, z rocznymi wartościami stosowanymi do celów monitorowania i zachęcania:

a) **Bezpieczeństwo**

- Efektywność zarządzania bezpieczeństwem: cele krajowe/FAB określone zgodnie z załącznikiem I, sekcja 2, pkt 1 lit. a) dla każdego roku okresu odniesienia (fakultatywnie w pierwszym okresie odniesienia).
- Zastosowanie klasyfikacji dotkliwości narzędzia analizy ryzyka: cele krajowe/FAB określone zgodnie z załącznikiem I, sekcja 2, pkt 1 lit. b) dla każdego roku okresu odniesienia (wartości tak/nie).
- „Just Culture”: cele krajowe/FAB określone zgodnie z załącznikiem I, sekcja 2, pkt 1 lit. c) dla każdego roku okresu odniesienia (fakultatywnie w pierwszym okresie odniesienia).

b) **Przepustowość**

- Protokół z opóźnienia ATFM na trasie dla każdego lotu:

c) **Środowisko naturalne**

- Opis procedury poprawy projektowania tras na poziomie krajowym lub na poziomie FAB (fakultatywnie w pierwszym okresie odniesienia).

d) **Efektywność pod względem kosztów**

- Ustalone koszty trasowych i terminalowych służb żeglugi powietrznej, określone zgodnie z przepisami art. 15 ust. 2 lit. a) i art. 15 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 550/2004 i stosownie do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1794/2006 dla każdego roku okresu odniesienia.
- Trasowe jednostki usługowe planowane dla każdego roku okresu odniesienia.
- W związku z powyższym ustalone stawki jednostkowe dla okresu odniesienia.
- Opis i uzasadnienie stopy zwrotu z kapitału własnego instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej w związku z rzeczywiście ponoszonym ryzykiem.
- Opis inwestycji niezbędnych do realizacji celów w zakresie skuteczności działania z opisem ich znaczenia w związku z europejskim centralnym planem ATM oraz ich zgodność z głównymi obszarami i kierunkami rozwoju i zmian określonymi w tym planie.

- 2.2. Opis i wyjaśnienie zgodności celów w zakresie skuteczności działania z ogólnounijnymi celami w zakresie skuteczności działania.

- 2.3. Opis i wyjaśnienie przeniesień z lat poprzedzających okres odniesienia.

- 2.4. Opis parametrów stosowanych przez państwa członkowskie przy ustalaniu podziału ryzyka i działań zachęcających.

3. UDZIAŁ KAŻDEGO ODPOWIEDZIALNEGO PODMIOTU

- 3.1. Indywidualne cele w zakresie skuteczności działania dla każdego odpowiedzialnego podmiotu.
- 3.2. Opis mechanizmów zachęcających stosowanych w odniesieniu do każdego podmiotu, aby sprzyjać realizacji celów w okresie odniesienia.

4. WOJSKOWY WYMIAR PLANU

Opis cywilno-wojskowego wymiaru planu zawierający skuteczność zastosowania koncepcji elastycznego wykorzystania przestrzeni powietrznej (FUA) w celu zwiększenia przepustowości z odpowiednim uwzględnieniem skuteczności misji wojskowych oraz, w razie konieczności, stosownych wskaźników skuteczności działania i celów zgodnych ze wskaźnikami i celami planu skuteczności działania.

5. ANALIZA WRAŻLIWOŚCI I PORÓWNANIE Z POPRZEDNIM PLANEM SKUTECZNOŚCI DZIAŁANIA

- 5.1. Wrażliwość na zewnętrzne założenia.
- 5.2. Porównanie z poprzednim planem skuteczności działania (nie dotyczy pierwszego okresu odniesienia).

6. REALIZACJA PLANU SKUTECZNOŚCI DZIAŁANIA

Opis środków wdrożonych przez krajowy organ nadzoru dla realizacji celów w zakresie skuteczności działania, takich jak:

- mechanizmy monitorowania zapewniające wdrożenie programów bezpieczeństwa ANS i planów biznesowych,
 - środki służące monitorowaniu i informowaniu o realizacji planów skuteczności działania, w tym sposób postępowania w przypadku nieosiągnięcia celów w okresie odniesienia.
-

ZAŁĄCZNIK III

ZASADY OCENY ZGODNOŚCI OGÓLNOUNIJNYCH CELÓW W ZAKRESIE SKUTECZNOŚCI DZIAŁANIA I CELÓW W ZAKRESIE SKUTECZNOŚCI DZIAŁANIA NA POZIOMIE KRAJOWYM LUB NA POZIOMIE FUNKCJONALNEGO BLOKU PRZESTRZENI POWIETRZNEJ

Komisja stosuje następujące kryteria oceny:

1. Kryteria ogólne

- a) Zgodność z wymogami dotyczącymi przygotowania i przyjęcia planu skuteczności działania, w szczególności ocena uzasadnień podanych w planie skuteczności działania.
- b) Analiza rzeczowa uwzględniająca ogólną sytuację każdego pojedynczego państwa.
- c) Wzajemne powiązania pomiędzy wszystkimi celami w zakresie skuteczności działania.
- d) Standardy skuteczności działania na początku okresu odniesienia i planowany zakres poprawy na przyszłość.

2. Bezpieczeństwo

- a) Efektywność zarządzania bezpieczeństwem: dodatkowy margines dla instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej i krajowych organów nadzoru, zastosowany w planie skuteczności działania i oceniony przez Komisję, jest równy lub większy od wyników odpowiednich ogólnounijnych wskaźników na koniec okresu odniesienia (fakultatywnie w pierwszym okresie odniesienia).
- b) Zastosowanie klasyfikacji dotkliwości narzędzia analizy ryzyka: zgodność lokalnego kluczowego wskaźnika skuteczności działania, zgodnie z sekcją 2, pkt 1 lit. b) załącznika I, z ogólnounijnym wskaźnikiem dla każdego roku okresu odniesienia.
- c) „Just Culture”: cel w zakresie skuteczności działania na poziomie krajowym lub na poziomie funkcjonalnego bloku przestrzeni powietrznej na koniec okresu odniesienia, z użyciem wskaźnika skuteczności działania określonego w sekcji 2, pkt 1 lit. c) załącznika I, jest równy lub większy od ogólnounijnego celu zgodnie z sekcją 1, pkt 1 lit. c) załącznika I (fakultatywnie w pierwszym okresie odniesienia).

3. Środowisko naturalne

Projektowanie tras: nie dotyczy pierwszego okresu odniesienia. W drugim okresie odniesienia – ocena procedury projektowania tras zastosowanej w planie skuteczności działania.

4. Przepustowość

Poziom opóźnień: porównanie spodziewanego poziomu opóźnień ATFM na trasie, zastosowanego w planach skuteczności działania, z wartością odniesienia podaną przez Eurocontrol w procesie planowania przepustowości.

5. Efektywność pod względem kosztów

- a) Tendencje w zakresie stawek jednostkowych: odpowiedź na pytanie, czy przewiduje się, że przedłożone ustalone stawki jednostkowe będą ewoluować zgodnie z ogólnounijnym celem w zakresie efektywności pod względem kosztów i czy przyczynią się w odpowiedni sposób do realizacji wspomnianego celu w trakcie całego okresu odniesienia, a także dla każdego roku oddzielnie.
- b) Poziom ustalonych stawek jednostkowych: porównanie przedłożonych lokalnych stawek jednostkowych ze średnią stawką jednostkową państw członkowskich lub funkcjonalnych bloków przestrzeni powietrznej o podobnym otoczeniu operacyjnym i gospodarczym zgodnie z definicją Komisji.
- c) Stopa zwrotu z kapitału własnego: ocena stopy zwrotu z kapitału własnego instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej w związku z faktycznie ponoszonym ryzykiem.
- d) Założenia dotyczące prognozy ruchu: porównanie lokalnych prognoz jednostek usługowych wykorzystanych w planie skuteczności działania z prognozą odniesienia, taką jak prognozy ruchu organizacji Eurocontrol (STATFOR).
- e) Założenia ekonomiczne: sprawdzenie, czy założenia inflacyjne zastosowane w planie skuteczności działania są zgodne z prognozą odniesienia, taką jak prognozy Międzynarodowego Funduszu Walutowego lub Eurostatu.

ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ DANYCH PRZEKAZYWANYCH DO CELÓW NINIEJSZEGO ROZPORZĄDZENIA

1. PRZEZ ORGANY KRAJOWE:

1.1. **Specyfikacja zestawu danych**

Do celów weryfikacji skuteczności działania organy krajowe przekazują następujące dane:

- a) informacje wymagane do dostosowania się do kluczowych wskaźników skuteczności działania (KPI) w zakresie bezpieczeństwa, o których mowa w załączniku I, sekcja 2, pkt 1 lit. a);
- b) państwowy program bezpieczeństwa zgodnie z normą 2.27.1 ICAO, załącznik 11, poprawka 47-B z dnia 20 lipca 2009 r.

Ponadto krajowe organy zapewniają dostępność następujących danych do celów weryfikacji skuteczności działania:

- c) danych wykorzystanych i obliczonych przez centralny organ odpowiedzialny za ATFM, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 255/2010 w sprawie ATFM, takich jak plany lotu dla ogólnego ruchu lotniczego zgodnego z przepisami wykonywania lotów według wskazań przyrządów (IFR), faktyczne trasy przelotu, dane uzyskane w wyniku nadzoru, opóźnienia na trasie i w portach lotniczych związane z zarządzaniem ruchem lotniczym, wyłączenia ze środków zarządzania przepływem ruchu lotniczego, przestrzeganie przydziałów czasu na start lub lądowanie w ramach zarządzania ruchem lotniczym, częstotliwość korzystania z tras warunkowych;
- d) informacji o zdarzeniach związanych z bezpieczeństwem w zakresie ATM, zgodnie z prawnymi wymogami bezpieczeństwa – ESARR 2, wydanie 3.0 – zatytułowanymi „Reporting and Assessment of Safety Occurrences in ATM” (Zgłaszanie i ocena zdarzeń związanych z bezpieczeństwem w zakresie ATM);
- e) sprawozdań krajowych organów nadzoru dotyczących bezpieczeństwa, o których mowa w art. 6, 7 i 14 rozporządzenia Komisji (WE) 1315/2007⁽¹⁾, a także sprawozdań krajowych organów nadzoru dotyczących usuwania stwierdzonych uchybień w zakresie bezpieczeństwa, które objęte są planami działań naprawczych;
- f) informacji dotyczących zaleceń w sprawie bezpieczeństwa i działań naprawczych przeprowadzonych na podstawie analizy lub badania incydentów związanych z ATM, zgodnie z dyrektywą Rady 94/56⁽²⁾ w sprawie dochodzenia przyczyn wypadków i dyrektywą 2003/42/WE sprawie zgłaszania zdarzeń w lotnictwie cywilnym;
- g) informacji dotyczących elementów wprowadzonych w celu propagowania zasad „Just Culture”;
- h) danych uzupełniających zadania, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. m i n rozporządzenia Komisji (WE) nr 2150/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustanawiającego wspólne zasady elastycznego użytkowania przestrzeni powietrznej (FUA)⁽³⁾.

1.2. **Okresowość i terminy przekazywania danych**

Dane, o których mowa w pkt 1.1 lit. a), b), d), e), g) oraz h), należy przekazywać co roku.

Dane, o których mowa w pkt 1.1 lit. c) i f), należy przekazywać co miesiąc.

2. PRZEZ INSTYTUCJE ZAPEWNIAJĄCE SŁUŻBY ŻEGLUGI POWIETRZNEJ

Niniejsza sekcja dotyczy instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej, o których mowa w art. 1 ust. 2. W pojedynczych przypadkach organy krajowe mogą włączyć instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej będące poza zakresem stosowania art. 1 ust. 2. W takim przypadku powiadamiają o tym Komisję o tym Komisję.

2.1. **Specyfikacja zestawu danych**

Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej dostarczają następujące dane do celów weryfikacji skuteczności działania:

- a) dane, o których mowa w specyfikacji organizacji Eurocontrol zatytułowanej „EUROCONTROL Specification for Economic Information Disclosure” (Specyfikacja dotycząca ujawniania informacji ekonomicznych), wydanie 2.6 z dnia 31 grudnia 2008 r. oznaczone jako EUROCONTROL-SPEC-0117;
- b) roczne sprawozdania i plany biznesowe w części dotyczącej skuteczności działania, a także roczny plan ustanowiony przez instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej zgodnie z załącznikiem I, sekcje 2.2 i 9 rozporządzenia w sprawie wspólnych wymogów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 291 z 9.11.2007, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 319 z 12.12.1994, s. 14.

⁽³⁾ Dz.U. L 342 z 24.12.2005, s. 20.

c) informacje wymagane do dostosowania się do KPI w zakresie bezpieczeństwa, o których mowa w załączniku I, sekcja 2, pkt 1 lit. a);

d) informacje dotyczące elementów na rzecz propagowania zasad „Just Culture”.

2.2. Okresowość i terminy przekazywania danych

Dane za rok (n), o których mowa w pkt 2.1 lit. a), należy przekazywać co roku przed dniem 15 lipca roku (n + 1), z wyjątkiem danych długoterminowych, które należy przekazywać do dnia 1 listopada roku (n + 1). Pierwszym rokiem odniesienia (n) jest rok 2010.

Dane, o których mowa w pkt 2.1 lit. b) i c), należy przekazywać co roku.

3. PRZEZ OPERATORÓW PORTÓW LOTNICZYCH

Niniejsza sekcja dotyczy operatorów portów lotniczych świadczących usługi we wspólnotowych portach lotniczych obsługujących rocznie ponad 150 000 handlowych operacji lotniczych oraz wszystkich koordynowanych portów lotniczych i portów lotniczych z organizacją rozkładów obsługujących rocznie ponad 50 000 handlowych operacji lotniczych. W indywidualnych przypadkach państwa członkowskie mogą włączyć porty lotnicze obsługujące mniejszą liczbę operacji lotniczych. W takim przypadku powiadamiają o tym Komisję.

3.1. Definicje

Do celów niniejszego załącznika stosuje się następujące definicje:

- a) „identyfikator portu lotniczego” oznacza opis portu lotniczego z wykorzystaniem standardowego czteroliterowego kodu ICAO zgodnie z dokumentem ICAO nr 7910 (wydanie 120 – czerwiec 2006 r.);
- b) „parametry koordynacyjne” oznaczają parametry koordynacyjne określone w rozporządzeniu (EWG) nr 95/93;
- c) „deklarowana przepustowość portu lotniczego” oznacza parametry koordynacyjne, które przedstawia się w formie opisującej maksymalną liczbę przydziałów czasu na start lub lądowanie w jednostce czasu (blok czasowy), którą koordynator może przydzielić. Czas trwania bloków może być różny. Ponadto niektóre bloki o różnym czasie trwania mogą się nakładać, aby kontrolować koncentrację lotów w określonym przedziale czasu. Wykorzystanie danych o deklarowanej przepustowości dla całego sezonu oznacza ustalenie przepustowości portu lotniczego dla sezonu na wczesnym etapie;
- d) „rejestracja statku powietrznego” oznacza alfanumeryczne znaki odpowiadające faktycznej rejestracji statku powietrznego;
- e) „typ statku powietrznego” oznacza kod typu statku powietrznego (maksymalnie 4 znaki) zgodnie z wytycznymi ICAO;
- f) „identyfikator lotu” oznacza zestaw alfanumerycznych znaków identyfikujący dany lot;
- g) „zakodowane lotnisko odlotu” i „zakodowane lotnisko przylotu” oznaczają kod portu lotniczego z wykorzystaniem czteroliterowego kodu ICAO lub trzyliterowego kodu IATA;
- h) „datownik z godziną OOOI (Out-Off-On-In)” oznacza następujące dane, w zaokrągleniu do najbliższej minuty:
 - rozkładowy czas odlotu (odblokowanie),
 - faktyczny czas odblokowania,
 - faktyczny czas startu,
 - faktyczny czas lądowania,
 - rozkładowy czas przylotu (zablokowanie),
 - faktyczny czas zablokowania;
- i) „rozkładowy czas odlotu (odblokowania)” oznacza datę i godzinę, na którą zaplanowane jest opuszczenie przez statek powietrzny stanowiska odlotu;
- j) „rzeczywisty czas odblokowania” oznacza faktyczną datę i godzinę, gdy statek powietrzny zwolnił miejsce postojowe (wypchnięty lub własną siłą);
- k) „faktyczny czas startu” oznacza datę i godzinę, gdy statek powietrzny wystartował z pasa startowego (podwozie w górę);

- l) „faktyczny czas lądowania” oznacza faktyczną datę i godzinę, gdy statek powietrzny wylądował (przyziemienie);
- m) „rozkładowy czas przylotu (zablokowania)” oznacza datę i godzinę, na którą zaplanowane jest przybycie statku powietrznego na stanowisko przylotu;
- n) „faktyczny czas zablokowania” oznacza faktyczną datę i godzinę, gdy hamulce postojowe zostały użyte na stanowisku przylotu;
- o) „przepisy wykonywania lotów” oznaczają przepisy stosowane w trakcie wykonywania lotu. „IFR” dla statków powietrznych w lotach według wskazań przyrządów zgodnie z załącznikiem 2 do Konwencji chicagowskiej lub „VFR” w lotach z widocznością zgodnie z tym samym załącznikiem. Operacyjny ruch lotniczy (OAT) dla państwowych statków powietrznych niestosujących się do przepisów określonych załącznikiem 2 do Konwencji chicagowskiej;
- p) „typ lotu” oznacza „IFR” dla statków powietrznych w lotach według wskazań przyrządów zgodnie z załącznikiem 2 do Konwencji chicagowskiej z 1944 r. (wydanie dziesiąte – lipiec 2005 r.) lub „VFR” w lotach z widocznością zgodnie z tym samym załącznikiem.
- q) „przydział czasu na lądowanie” oraz „przydział czasu na start” oznaczają przydział czasu w porcie lotniczym przyznany na lądowanie lub start zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 95/93;
- r) „kod pasa startowego do lądowania” i „kod pasa startowego do startu” oznaczają kod ICAO pasa startowego służącego do startu lub lądowania (np. 10L);
- s) „stanowisko przylotu” oznacza kod pierwszego miejsca postojowego, gdzie statek powietrzny został zaparkowany po przylocie;
- t) „stanowisko odlotu” oznacza kod ostatniego miejsca postojowego, gdzie statek powietrzny został zaparkowany przed odlotem z portu lotniczego;
- u) „przyczyny opóźnień” oznaczają standardowe kody opóźnień IATA zgodnie z załącznikiem 2 do dokumentu ECODA „Digest – Annual 2008 Delays to Air Transport in Europe” ⁽¹⁾ (dokument dotyczący opóźnień w transporcie lotniczym w Europie) z podaniem wielkości opóźnienia. Jeśli na opóźnienie lotu złożyło się kilka przyczyn, należy wymienić wszystkie;
- v) „informacja o odladaniu lub o zabezpieczeniu przed oblodzeniem” oznacza informację o tym, czy przeprowadzono odladanie lub zabezpieczono przed oblodzeniem; jeśli tak, to gdzie (przed opuszczeniem stanowiska odlotu lub w wyznaczonym miejscu po opuszczeniu stanowiska odlotu, tzn. po odblokowaniu);
- w) „odwołanie z przyczyn operacyjnych” oznacza przylot lub odlot rozkładowego lotu, którego dotyczą następujące okoliczności:
 - lot otrzymał przydział czasu na start lub lądowanie w porcie lotniczym, oraz
 - lot został potwierdzony przez przewoźnika lotniczego dzień wcześniej lub znajdował się w dziennym wykazie rozkładowych lotów sporządzonym przez operatora portu lotniczego dzień wcześniej, lecz
 - lądowanie lub start nigdy nie miały miejsca.

3.2. Specyfikacja zestawu danych

3.2.1. Operatorzy portów lotniczych w koordynowanych portach lotniczych lub w portach lotniczych z organizacją rozkładów przekazują następujące dane:

- oznaczenie portu lotniczego,
- deklarowaną przepustowość portu lotniczego,
- wszystkie parametry koordynacyjne istotne dla służb żeglugi powietrznej,
- planowany poziom jakości usług (opóźnienia, punktualność itp.) związany z deklarowaną przepustowością portu lotniczego, jeśli taki poziom ustalono,
- szczegółowy opis wskaźników użytych do ustalenia planowanego poziomu jakości usług, jeśli taki poziom ustalono.

3.2.2. Do celów weryfikacji skuteczności działania operatorzy portów lotniczych przekazują następujące dane operacyjne dla każdego lądującego i startującego lotu:

- znak rejestracyjny statku powietrznego,
- typ statku powietrznego,
- identyfikator lotu,

⁽¹⁾ https://extranet.eurocontrol.int/http://prisme-web.hq.corp.eurocontrol.int/ecoda/coda/public/standard_page/codarep/2008/2008DIGEST.pdf

- zakodowane lotnisko odlotu i przylotu,
- datownik z godziną OOOI (Out-Off-On-In),
- przepisy wykonywania lotu i typ lotu,
- przydział czasu na start i lądowanie w porcie lotniczym, w stosownych przypadkach,
- kod pasa startowego do lądowania i do startu,
- stanowisko przylotu i odlotu,
- przyczyny opóźnień, w stosownych przypadkach (tylko dla lotów odlatujących),
- informację o odladzaniu lub o zabezpieczeniu przed oblodzeniem, w stosownych przypadkach.

3.2.3. Do celów weryfikacji skuteczności działania operatorzy portów lotniczych przekazują następujące dane operacyjne dla każdego odwołania z przyczyn operacyjnych:

- identyfikator lotu,
- typ statku powietrznego,
- rozkładowe lotnisko odlotu i przylotu,
- przydział czasu na start i lądowanie w porcie lotniczym, w stosownych przypadkach,
- powody odwołania lotu.

3.2.4. Do celów weryfikacji skuteczności działania operatorzy portów lotniczych mogą przekazać:

- dobrowolne sprawozdania dotyczące pogorszenia się stanu służb żeglugi powietrznej lub przerwania ich działalności w portach lotniczych,
- dobrowolne sprawozdania dotyczące zdarzeń związanych z bezpieczeństwem służb żeglugi powietrznej,
- dobrowolne sprawozdania dotyczące braków w zakresie przepustowości terminali,
- dobrowolne sprawozdania dotyczące spotkań konsultacyjnych z instytucjami zapewniającymi służby żeglugi powietrznej i z państwami.

3.3. Okresowość i terminy przekazywania danych

Dane określone w pkt 3.2.1 przekazuje się dwa razy w roku, zgodnie z harmonogramem podanym w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 95/93.

Jeśli dane określone w pkt 3.2.2 i 3.2.3 są przekazywane, następuje to raz w miesiącu w ciągu jednego miesiąca od zakończenia miesiąca, w którym odbył się lot.

Sprawozdania, o których mowa w pkt 3.2.4, mogą być przekazywane w każdej chwili.

4. PRZEZ KOORDYNATORÓW PORTÓW LOTNICZYCH

4.1. Specyfikacja zestawu danych

Do celów weryfikacji skuteczności działania koordynatorzy portów lotniczych przekazują następujące dane:

dane, o których mowa w art. 4 ust. 8 rozporządzenia (EWG) nr 95/93.

4.2. Okresowość i terminy przekazywania danych

Dane przekazuje się dwa razy w roku, zgodnie z harmonogramem podanym w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 95/93.

5. PRZEZ PRZEWOŹNIKÓW LOTNICZYCH

Niniejsza sekcja ma zastosowanie do przewoźników lotniczych, którzy wykonują w europejskiej przestrzeni powietrznej ponad 35 000 lotów rocznie obliczonych jako średnia z trzech poprzednich lat.

5.1. Definicje

5.1.1. Do celów niniejszego załącznika stosuje się te same definicje, które podano w pkt 3.1 załącznika IV, oraz dodatkowo następujące definicje:

- a) „zużycie paliwa” oznacza faktyczną ilość paliwa zużytą w trakcie lotu „od drzwi do drzwi” (*gate-to-gate*);
- b) „faktyczna masa na ziemi” oznacza faktyczną wagę w tonach metrycznych statku powietrznego przed uruchomieniem silnika.

5.2. Specyfikacja zestawu danych

5.2.1. Do celów weryfikacji skuteczności działania przewoźnicy lotniczy przekazują następujące dane dla każdego wykonywanego lotu w geograficznym zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia:

- znak rejestracyjny statku powietrznego,
- identyfikator lotu,
- przepisy wykonywania lotu i typ lotu,
- zakodowany port lotniczy odlotu i przylotu,
- kod pasa startowego do lądowania i do startu, w stosownych przypadkach,
- stanowisko przylotu i odlotu, w stosownych przypadkach,
- datownik z godziną OOOI (*Out-Off-On-In*), rozkładowy i faktyczny,
- przyczyny opóźnień,
- informację o odladaniu lub o zabezpieczeniu przed oblodzeniem, w stosownych przypadkach.

5.2.2. Do celów weryfikacji skuteczności działania przewoźnicy lotniczy przekazują dane określone w pkt 3.2.3 załącznika IV dla każdego odwołanego lotu z przyczyn operacyjnych w geograficznym zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia.

5.2.3. Oprócz danych przekazanych zgodnie z wymogami części B załącznika IV do dyrektywy 2003/87 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę 96/61/WE ⁽¹⁾ przewoźnicy lotniczy mogą przekazać Komisji następujące dane dla każdego wykonywanego lotu w geograficznym zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia:

- zużycie paliwa,
- faktyczną masę na ziemi.

5.2.4. Do celów weryfikacji skuteczności działania przewoźnicy lotniczy mogą przekazać:

- dobrowolne sprawozdania dotyczące dostępu do przestrzeni powietrznej,
- dobrowolne sprawozdania dotyczące pogorszenia się stanu służb żeglugi powietrznej lub przerwania ich działalności w portach lotniczych,
- dobrowolne sprawozdania dotyczące zdarzeń związanych z bezpieczeństwem służb żeglugi powietrznej,
- dobrowolne sprawozdania dotyczące braków w zakresie przepustowości tras, ograniczeń w dostępności poziomów lotu lub przekierowania,
- dobrowolne sprawozdania dotyczące spotkań konsultacyjnych z instytucjami zapewniającymi służby żeglugi powietrznej i z państwami.

5.3. Okresowość dostarczania danych

Dane, o których mowa w pkt 5.2.1, 5.2.2 i 5.2.3 załącznika IV, przekazuje się raz w miesiącu.

Sprawozdania, o których mowa w pkt 5.2.4, mogą być przekazywane w każdej chwili.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 692/2010**z dnia 30 lipca 2010 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakiegokolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.
- (4) Należy zagwarantować, że, z zastrzeżeniem obowiązujących w Unii Europejskiej środków odnoszących się do systemu podwójnej kontroli oraz do wstępnego

i retrospektywnego nadzoru wspólnotowego przy przywozie do Unii Europejskiej wyrobów włókienniczych, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich w odniesieniu do klasyfikacji towarów według Nomenklatury scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez okres 60 dni zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Z zastrzeżeniem obowiązujących w Unii Europejskiej środków odnoszących się do systemu podwójnej kontroli oraz do wstępnego i retrospektywnego nadzoru wspólnotowego przy przywozie do Unii Europejskiej wyrobów włókienniczych, na wiążącą informację taryfową wydaną przez organy celne państw członkowskich, niezgodną z przepisami niniejszego rozporządzenia, można nadal powoływać się przez okres 60 dni na mocy art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
1. Gruby półokrągły artykuł o wymiarach całkowitych około 75 cm długości x 45 cm szerokości, wykonany z tkanego materiału włókienniczego z uprzedzonych włókien kokosowych, które tworzą większą część powierzchni, na podłożu z gumy. Artykuł otoczony jest ozdobnym gumowym obrzeżem. (wycieraczka) (Zob. zdjęcie nr 652) (*)	5702 20 00	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1, 3b) i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 2a) do działu 40, uwagę 1 do działu 46, uwagę 1 do działu 57 oraz brzmienie kodów CN 5702 i 5702 20 00. Włókna kokosowe są roślinnymi włóknami tekstylnymi, które – jeśli są uprzedzone – objęte są pozycją 5308 i w związku z tym należą do sekcji XI (materiały i artykuły włókiennicze) Nomenklatury scalonej. Powierzchnia artykułu jest wykonana z tkaniny z przędzy z włókien kokosowych i gumy, przy czym włókna kokosowe nadają powierzchni zasadniczy charakter w rozumieniu ogólnej reguły interpretacji 3b), ponieważ umożliwiają użytkownikom oczyszczanie lub wycieranie podeszew butów, a ponadto włókna kokosowe stanowią większą część powierzchni. Ponieważ materiał włókienniczy (tkanina z przędzy z włókien kokosowych) pełni funkcję odsłoniętej powierzchni artykułu w trakcie użycia, artykuł ten jest „pokryciem podłogowym włókienniczym” w rozumieniu uwagi 1 do działu 57. Ze względu na swój rozmiar, grubość, sztywność i wytrzymałość artykuł posiada obiektywne cechy charakterystyczne włókienniczego pokrycia podłogowego (wycieraczki). Ponadto opis pozycji 5702 zawiera fragment „pozostałe pokrycia podłogowe włókiennicze, tkane”, bez jakiegokolwiek rozróżnienia ze względu na zastosowanie wycieraczek wewnątrz lub na zewnątrz pomieszczeń i bez podania wielkości. W związku z tym zgodnie z uwagą 2a) do działu 40 artykuł ten nie może być klasyfikowany do działu 40, ponieważ dział ten nie obejmuje towarów objętych sekcją XI (materiały i artykuły włókiennicze). Artykuł ten nie może być również klasyfikowany do działu 46, ponieważ zgodnie z uwagą 1 do tego działu nie obejmuje on uprzedzonych naturalnych włókien tekstylnych. W związku z tym artykuł ten należy klasyfikować do działu 57 jako pokrycia podłogowe włókiennicze.
2. Gruby prostokątny artykuł o wymiarach około 60 cm długości x 40 cm szerokości, wykonany z włókien kokosowych tworzących powierzchnię z okrywą. Włókna kokosowe są zespolone z podłożem z poli(chlorku winylu), tworzącym spód. Wycieraczka otoczona jest ozdobnym obrzeżem z poli(chlorku winylu). (wycieraczka) (Zob. zdjęcie nr 653) (*)	5705 00 90	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1, 3b) i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 2p) do działu 39, uwagę 1 do działu 57 oraz brzmienie kodów CN 5705 i 5705 00 90. Włókna kokosowe są włóknami tekstylnymi roślinnymi w rozumieniu pozycji 5305 i w związku z tym należą do sekcji XI (materiały i artykuły włókiennicze) Nomenklatury scalonej.

(1)	(2)	(3)
		Powierzchnia artykułu jest wykonana z włókien kokosowych i polichlorku winylu, przy czym włókna kokosowe nadają powierzchni zasadniczy charakter w rozumieniu ogólnej reguły interpretacji 3b), ponieważ umożliwiają użytkownikom oczyszczanie lub wycieranie podeszew butów. Ponieważ materiał włókienniczy (włókna kokosowe) stanowi odsłoniętą powierzchnię artykułu w trakcie użycia, artykuł ten jest „pokryciem podłogowym włókienniczym” w rozumieniu uwagi 1 do działu 57. Ze względu na swój rozmiar, grubość, sztywność i wytrzymałość artykuł posiada obiektywne cechy charakterystyczne włókienniczego pokrycia podłogowego (wycieraczki). Ponadto pozycja 5705 obejmuje dywany i pokrycia podłogowe włókiennicze, bez jakiegokolwiek rozróżnienia ze względu na zastosowanie wycieraczek wewnątrz lub na zewnątrz pomieszczeń i bez podania wielkości (zob. również Noty wyjaśniające do HS do pozycji 5705, akapit pierwszy). Pozycja ta obejmuje dywany zespolone z okrywą, których powierzchnia użytkowa albo przyklejona jest do podłoża, albo bezpośrednio do spoiwa tworzącego podłoże (zob. również Noty wyjaśniające do HS do pozycji 5705, akapit drugi (1)). W związku z tym zgodnie z uwagą 2p) do działu 39 artykuł ten nie może być klasyfikowany do działu 39, ponieważ dział ten nie obejmuje towarów z sekcji XI (materiały i artykuły włókiennicze). Artykuł ten należy zatem klasyfikować do działu 57 jako pokrycia podłogowe włókiennicze.

(*) Zdjęcie ma charakter wyłącznie informacyjny.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 693/2010**z dnia 2 sierpnia 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 3 sierpnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 sierpnia 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY**Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	27,7
	TR	50,2
	ZZ	39,0
0707 00 05	TR	105,8
	ZZ	105,8
0709 90 70	TR	110,0
	ZZ	110,0
0805 50 10	AR	117,4
	UY	81,1
	ZA	103,0
	ZZ	100,5
0806 10 10	CL	134,6
	EG	129,8
	IL	126,4
	MA	157,0
	TR	150,5
	ZA	98,7
	ZZ	132,8
0808 10 80	AR	83,7
	BR	76,0
	CL	103,0
	CN	87,3
	NZ	101,5
	US	98,3
	UY	112,9
	ZA	104,3
	ZZ	95,9
0808 20 50	AR	74,3
	CL	178,9
	CN	93,7
	ZA	105,5
	ZZ	113,1
0809 20 95	TR	223,1
	ZZ	223,1
0809 30	TR	162,4
	ZZ	162,4
0809 40 05	BA	62,1
	IL	162,3
	XS	70,3
	ZZ	98,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 694/2010**z dnia 2 sierpnia 2010 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 877/2009 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 689/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem (WE) nr 877/2009, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 3 sierpnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 sierpnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 25.9.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 199 z 31.7.2010, s. 21.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 3 sierpnia 2010 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	44,37	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	44,37	1,59
1701 12 10 ⁽¹⁾	44,37	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	44,37	1,30
1701 91 00 ⁽²⁾	45,04	3,96
1701 99 10 ⁽²⁾	45,04	0,83
1701 99 90 ⁽²⁾	45,04	0,83
1702 90 95 ⁽³⁾	0,45	0,24

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 26 lipca 2010 r.

określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych

(2010/427/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 27 ust. 3,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „Wysokim Przedstawicielem”),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając zgodę Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem niniejszej decyzji jest określenie organizacji i zasad funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (zwanej dalej „ESDZ”) – funkcjonalnie autonomicznego organu Unii podlegającego Wysokiemu Przedstawicielowi – ustanowionej na mocy art. 27 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”), zmienionego Traktatem z Lizbony. Niniejsza decyzja, a w szczególności odniesienie do terminu „Wysoki Przedstawiciel”, będzie interpretowana zgodnie z poszczególnymi funkcjami Wysokiego Przedstawiciela określonymi w art. 18 TUE.
- (2) Zgodnie z art. 21 ust. 3 akapit drugi TUE Unia będzie czuwać nad spójnością różnych dziedzin jej działań zewnętrznych oraz nad ich spójnością z innymi politykami Unii. Rada i Komisja, wspomagane przez Wysokiego Przedstawiciela, zapewnią tę spójność oraz będą współpracować w tym celu.
- (3) ESDZ będzie wspierała Wysokiego Przedstawiciela, pełniącego również funkcję wiceprzewodniczącego Komisji i przewodniczącego Rady do Spraw Zagranicznych, w wykonywaniu mandatu obejmującego prowadzenie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa („WPZiB”) Unii i czuwanie nad spójnością działań zewnętrznych Unii, w szczególności zgodnie z art. 18

i 27 TUE. ESDZ będzie wspierała Wysokiego Przedstawiciela w sprawowaniu funkcji przewodniczącego Rady do Spraw Zagranicznych, bez uszczerbku dla zwykłych zadań Sekretariatu Generalnego Rady. ESDZ będzie również wspierała Wysokiego Przedstawiciela w sprawowaniu funkcji wiceprzewodniczącego Komisji, w odniesieniu do jego odpowiedzialności w ramach Komisji za jej obowiązki w dziedzinie stosunków zewnętrznych, i w koordynacji innych aspektów działań zewnętrznych Unii, bez uszczerbku dla zwykłych zadań realizowanych przez służby Komisji.

- (4) Biorąc udział w unijnych programach współpracy zewnętrznej, ESDZ powinna dążyć do zapewnienia, by programy te realizowały cele działań zewnętrznych określone w art. 21 TUE, w szczególności w jego ust. 2 lit. d), a także były zgodne z celami polityki Unii w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju zgodnie z art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”). W tym kontekście ESDZ powinna również wspierać realizowanie celów przewidzianych w Konsensusie europejskim w sprawie rozwoju⁽¹⁾ i Konsensusie europejskim w sprawie pomocy humanitarnej⁽²⁾.
- (5) Z Traktatu z Lizbony wynika, że w celu wdrożenia jego postanowień ESDZ musi stać się zdolna do działania jak najszybciej po wejściu w życie tego traktatu.
- (6) Parlament Europejski będzie w pełni odgrywać swą rolę w działaniach zewnętrznych Unii; będzie m.in. pełnił funkcje kontroli politycznej przewidziane w art. 14 ust. 1 TUE, jak również funkcje prawodawczą i budżetową ustanowione w Traktatach. Ponadto, zgodnie z art. 36 TUE, Wysoki Przedstawiciel będzie regularnie konsultował się z Parlamentem Europejskim w zakresie głównych aspektów i podstawowych opcji WPZiB oraz będzie czuwać nad tym, aby poglądy Parlamentu Europejskiego zostały należycie uwzględnione. ESDZ będzie wspierać Wysokiego Przedstawiciela w tym zakresie. Należy dokonać szczególnych uzgodnień w odniesieniu do dostępu członków Parlamentu Europejskiego do dokumentów i informacji niejawnych w dziedzinie WPZiB.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady – Europejski konsensus w sprawie pomocy humanitarnej (COM(2007) 317 wersja ostateczna). Nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

Do czasu przyjęcia takich uzgodnień będą miały zastosowanie istniejące przepisy na mocy Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 20 listopada 2002 r. między Parlamentem Europejskim i Radą w sprawie dostępu Parlamentu Europejskiego do niewrażliwych informacji Rady z zakresu polityki bezpieczeństwa i obrony ⁽¹⁾.

- (7) Wysoki Przedstawiciel lub jego przedstawiciel powinni wykonywać obowiązki przewidziane w odnośnych aktach założycielskich Europejskiej Agencji Obrony ⁽²⁾, Centrum Satelitarnego Unii Europejskiej ⁽³⁾, Instytutu Unii Europejskiej Studiów nad Bezpieczeństwem ⁽⁴⁾ oraz Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony ⁽⁵⁾. ESDZ powinna zapewniać tym podmiotom wsparcie, które obecnie zapewnia Sekretariat Generalny Rady.
- (8) Należy przyjąć przepisy dotyczące personelu ESDZ i jego rekrutacji, w przypadku gdy przepisy takie są niezbędne w celu określenia organizacji i zasad funkcjonowania ESDZ. Jednocześnie należy wprowadzić, zgodnie z art. 336 TFUE i bez uszczerbku dla art. 298 TFUE, konieczne zmiany w Regulaminie pracowniczym urzędników Wspólnot Europejskich (zwanym dalej „regulaminem pracowniczym”) oraz w Warunkach zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich ⁽⁶⁾ (zwanym dalej „warunkami zatrudnienia”). W sprawach dotyczących personelu ESDZ powinna być traktowana jako instytucja w rozumieniu regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia. Wysoki Przedstawiciel będzie działał jako organ powołujący zarówno wobec urzędników podlegających regulaminowi pracowniczemu, jak i wobec pracowników podlegających warunkom zatrudnienia. Liczba urzędników i pracowników ESDZ będzie określana co roku w ramach procedury budżetowej i znajdzie odzwierciedlenie w planie zatrudnienia.
- (9) Przy wykonywaniu swoich obowiązków i w swoim postępowaniu członkowie personelu ESDZ powinni kierować się wyłącznie interesem Unii.
- (10) Rekrutacja powinna opierać się na kompetencjach, a jednocześnie zapewniać odpowiednią równowagę geograficzną i równowagę płci. W skład personelu ESDZ powinna wejść znacząca liczba obywateli z wszystkich państw członkowskich. Przegląd przewidywany na rok 2013 powinien objąć również tę kwestię, w stosownych przypadkach wraz z sugestiami dotyczą-

cymi dodatkowych środków szczególnych służących skorygowaniu ewentualnych braków równowagi.

- (11) Zgodnie z art. 27 ust. 3 TUE w skład ESDZ wejdą urzędnicy z Sekretariatu Generalnego Rady i z Komisji, jak również personel ze służb dyplomatycznych państw członkowskich. W tym celu właściwe działy i funkcje w Sekretariacie Generalnym Rady i w Komisji zostaną przeniesione do ESDZ, wraz z urzędnikami oraz pracownikami zatrudnionymi na czas określony, zajmującymi stanowiska w takich działach lub sprawujących odnośne funkcje. Przed dniem 1 lipca 2013 r. ESDZ będzie rekrutować wyłącznie urzędników pochodzących z Sekretariatu Generalnego Rady i z Komisji oraz personel ze służb dyplomatycznych państw członkowskich. Po tym terminie wszyscy urzędnicy i inni pracownicy Unii Europejskiej powinni mieć możliwość ubiegania się o wakujące stanowiska w ESDZ.
- (12) W szczególnych przypadkach ESDZ może korzystać z wyspecjalizowanych oddelegowanych ekspertów krajowych, którzy będą podlegać Wysokiemu Przedstawicielowi. Oddelegowani eksperci krajowi zajmujący stanowiska w ESDZ nie będą wliczani do personelu z państw członkowskich, który powinien stanowić – po osiągnięciu przez ESDZ pełnej zdolności działania – jedną trzecią całkowitej liczby personelu ESDZ należącego do grupy funkcyjnej „administrator” („AD”). Przeniesienie tych ekspertów na etapie ustanawiania ESDZ nie będzie automatyczne i będzie się odbywało za zgodą władz państw członkowskich pochodzenia. Przed wygaśnięciem umowy oddelegowanego eksperta krajowego przeniesionego do ESDZ na mocy art. 7 stosowna funkcja zostanie przekształcona w stanowisko pracownika zatrudnionego na czas określony, jeżeli funkcja wykonywana przez oddelegowanego eksperta krajowego odpowiada funkcji zwykle wykonywanej przez personel z grupy funkcyjnej AD i jeżeli niezbędne stanowisko jest dostępne w ramach planu zatrudnienia.
- (13) Komisja i ESDZ przyjmą szczegółowe uzgodnienia dotyczące wydawania delegatury instrukcji przez Komisję. Uzgodnienia te powinny w szczególności przewidywać, że w przypadku gdy Komisja wyda delegaturę instrukcji, jednocześnie przekaże ich kopię szefowi delegatury i administracji centralnej ESDZ.
- (14) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁷⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”) należy zmienić, tak aby dodać ESDZ w art. 1 tego rozporządzenia, z odrębną sekcją w budżecie Unii. Zgodnie z obowiązującymi zasadami i podobnie jak ma to miejsce w odniesieniu do innych instytucji, jedna z części rocznego sprawozdania Trybunału Obrachunkowego zostanie także poświęcona ESDZ, a ESDZ będzie udzielać odpowiedzi na uwagi zawarte w tych sprawozdaniach. ESDZ będzie podlegać procedurom udzielania absolutorium przewidzianym w art. 319 TFUE i w art. 145–147 rozporządzenia finansowego. Wysoki Przedstawiciel udzieli Parlamentowi

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 z 30.11.2002, s. 1.

⁽²⁾ Wspólne działanie Rady 2004/551/WPZiB z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Agencji Obrony (Dz.U. L 245 z 17.7.2004, s. 17).

⁽³⁾ Wspólne działanie Rady 2001/555/WPZiB z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie ustanowienia Centrum Satelitarnego Unii Europejskiej (Dz.U. L 200 z 25.7.2001, s. 5).

⁽⁴⁾ Wspólne działanie Rady 2001/554/WPZiB z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie ustanowienia Instytutu Unii Europejskiej Studiów nad Bezpieczeństwem (Dz.U. L 200 z 25.7.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Wspólne działanie Rady 2008/550/WPZiB z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiające Europejskie Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony (EKBiO) (Dz.U. L 176 z 4.7.2008, s. 20).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (WEA), ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. 45 z 14.6.1962, s. 1387/62).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

Europejskiemu wszelkiego niezbędnego wsparcia przy wykonywaniu przysługującego Parlamentowi Europejskiemu prawa do udzielania absolutorium. Za wykonanie budżetu operacyjnego odpowiedzialna będzie Komisja zgodnie z art. 317 TFUE. W decyzjach mających skutki finansowe będzie się w szczególności przestrzegać obowiązków określonych w tytule IV rozporządzenia finansowego, zwłaszcza art. 64–68 dotyczących odpowiedzialności podmiotów działających w sferze finansów i art. 75 dotyczącym operacji po stronie wydatków.

- (15) Przy tworzeniu ESDZ należy się kierować zasadą racjonalności kosztów i dążyć do neutralności budżetowej. W tym celu trzeba będzie korzystać z uzgodnień przejściowych, a potencjał budować stopniowo. Należy unikać niepotrzebnego powielania zadań, funkcji i zasobów obecnych w innych strukturach. Należy korzystać z wszelkich możliwości racjonalizacji.

Ponadto potrzebna będzie pewna liczba dodatkowych stanowisk dla zatrudnionych na czas określony pracowników z państw członkowskich, co będzie musiało zostać sfinansowane w ramach obowiązujących wieloletnich ram finansowych.

- (16) Należy ustanowić przepisy dotyczące działań ESDZ i jej personelu w odniesieniu do bezpieczeństwa, ochrony informacji niejawnych i przejrzystości.
- (17) Należy przypomnieć, że do ESDZ, jej urzędników i innych pracowników, którzy podlegać będą regulaminowi pracowniczemu albo warunkom zatrudnienia, zastosowanie będzie miał Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.
- (18) Unia Europejska i Europejska Wspólnota Energii Atomowej w dalszym ciągu są objęte jednolitymi ramami instytucjonalnymi. W związku z tym kapitalne znaczenie ma zapewnienie spójności stosunków zewnętrznych obu podmiotów i umożliwienie delegatorem Unii reprezentowania Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w państwach trzecich i przy organizacjach międzynarodowych.
- (19) Do połowy 2013 roku Wysoki Przedstawiciel powinien dokonać przeglądu organizacji i funkcjonowania ESDZ, przedstawiając w razie potrzeby wnioski dotyczące zmiany niniejszej decyzji. Zmiany takie powinny zostać przyjęte nie później niż na początku 2014 roku,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Charakter i zakres

1. Niniejsza decyzja określa organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych („ESDZ”).
2. ESDZ, której siedziba znajduje się w Brukseli, funkcjonalnie jest autonomicznym organem Unii Europejskiej,

odrębnym od Sekretariatu Generalnego Rady i od Komisji, posiadającym zdolność prawną niezbędną do wykonywania przypisanych jej zadań i realizacji wyznaczonych jej celów.

3. ESDZ podlega Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanemu dalej „Wysokim Przedstawicielem”).

4. W skład ESDZ wchodzi administracja centralna oraz delegatury Unii w państwach trzecich i przy organizacjach międzynarodowych.

Artykuł 2

Zadania

1. ESDZ wspiera Wysokiego Przedstawiciela w wykonywaniu jego obowiązków określonych w szczególności w art. 18 i 27 TUE, tzn.:

- w wykonywaniu mandatu obejmującego prowadzenie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa („WPZiB”) Unii Europejskiej, w tym wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony („WPBiO”), przyczynianie się, poprzez jego propozycje, do opracowania tej polityki i realizowanie jej, działając z upoważnienia Rady, a także czuwanie nad spójnością działań zewnętrznych Unii,
- w sprawowaniu funkcji przewodniczącego Rady do Spraw Zagranicznych, bez uszczerbku dla zwykłych zadań Sekretariatu Generalnego Rady,
- w sprawowaniu funkcji wiceprzewodniczącego Komisji, dla wykonywania w ramach Komisji spoczywających na niej obowiązków w dziedzinie stosunków zewnętrznych, i w koordynacji innych aspektów działań zewnętrznych Unii, bez uszczerbku dla zwykłych zadań realizowanych przez służby Komisji.

2. ESDZ wspomaga Przewodniczącego Rady Europejskiej, Przewodniczącego Komisji i Komisję w wykonywaniu przez nich swoich funkcji w dziedzinie stosunków zewnętrznych.

Artykuł 3

Współpraca

1. ESDZ działa we współpracy ze służbami dyplomatycznymi państw członkowskich, jak również z Sekretariatem Generalnym Rady i ze służbami Komisji, oraz wspiera je, w celu zapewnienia spójności różnych dziedzin działań zewnętrznych Unii oraz spójności tych dziedzin z innymi politykami Unii.

2. ESDZ i służby Komisji konsultują się ze sobą we wszystkich sprawach dotyczących działań zewnętrznych Unii w ramach wykonywania swoich odnośnych funkcji, z wyjątkiem kwestii objętych WPBiO. ESDZ uczestniczy w pracach i procedurach przygotowawczych dotyczących aktów przygotowywanych przez Komisję w tej dziedzinie.

Niniejszy ustęp wykonuje się zgodnie z tytułem V rozdział 1 TUE i z art. 205 TFUE.

3. ESDZ może dokonywać uzgodnień na szczeblu odpowiednich służb z właściwymi służbami Sekretariatu Generalnego Rady, Komisji lub innych urzędów lub organów międzyinstytucjonalnych Unii.

4. ESDZ udziela również stosownego wsparcia pozostałym instytucjom i organom Unii oraz w stosowny sposób z nimi współpracuje; dotyczy to przede wszystkim Parlamentu Europejskiego. ESDZ może również korzystać ze wsparcia tych instytucji i organów, w tym – w stosownych przypadkach – agencji, a także może z nimi współpracować. Audytor wewnętrzny ESDZ będzie współpracował z audytorem wewnętrznym Komisji, aby zapewnić spójność polityki w zakresie audytu, ze szczególnym uwzględnieniem odpowiedzialności Komisji za wydatki operacyjne. Ponadto ESDZ współpracuje z Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych („OLAF”) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999⁽¹⁾. W szczególności przyjmuje bezzwłocznie wymaganą na mocy tego rozporządzenia decyzję w sprawie warunków i trybu prowadzenia dochodzeń wewnętrznych. Zgodnie z tym rozporządzeniem zarówno państwa członkowskie – zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi – jak i instytucje udzielają niezbędnego wsparcia, by umożliwić pracownikom OLAF-u wykonywanie przydzielonych im zadań.

Artykuł 4

Administracja centralna ESDZ

1. ESDZ kieruje wykonawczy sekretarz generalny, który podlega Wysokiemu Przedstawicielowi. Wykonawczy sekretarz generalny podejmuje wszelkie środki niezbędne do zapewnienia sprawnego funkcjonowania ESDZ, w tym zarządzania administracyjnego i budżetowego tym organem. Wykonawczy sekretarz generalny zapewnia skuteczną koordynację działań pomiędzy wszystkimi działami w administracji centralnej, jak również z delegaturami Unii.

2. Wykonawczego sekretarza generalnego wspomaga dwóch zastępców sekretarza generalnego.

3. Administracja centralna ESDZ jest podzielona na dyrekcje generalne.

a) Składa się na nią w szczególności:

- kilka dyrekcji generalnych skupiających działy geograficzne obejmujące wszystkie kraje i regiony świata, a także działy wielostronne i tematyczne. W miarę potrzeb służby te koordynują swe działania z działaniami Sekretariatu Generalnego Rady i właściwych służb Komisji,
- dyrekcja generalna ds. administracyjnych, personalnych, budżetowych, bezpieczeństwa i systemu informacyjno-

komunikacyjnego, funkcjonująca w ramach ESDZ zarządzanych przez wykonawczego sekretarza generalnego. Wysoki Przedstawiciel mianuje – zgodnie ze zwykłymi zasadami rekrutacji – dyrektora generalnego ds. budżetu i administracji, który podlega Wysokiemu Przedstawicielowi. Dyrektor generalny odpowiada przed Wysokim Przedstawicielem za zarządzanie administracyjne i wewnętrzne zarządzanie budżetem ESDZ. Przestrzega on tych samych pozycji budżetowych i zasad administracyjnych, które obowiązują w części sekcji III budżetu Unii podlegającej działowi 5 wieloletnich ram finansowych,

- dyrekcja ds. zarządzania i planowania kryzysowego, Komórka Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych, Sztab Wojskowy Unii Europejskiej i Centrum Sytuacyjne Unii Europejskiej – podlegające bezpośrednio Wysokiemu Przedstawicielowi – i które wspomagają go w wykonywaniu zadania polegającego na prowadzeniu WPZiB Unii zgodnie z postanowieniami Traktatu, przy jednoczesnym poszanowaniu – zgodnie z art. 40 TUE – pozostałych kompetencji Unii.

Zachowane zostają specyficzne cechy tych struktur, jak również szczegółowe rozwiązania dotyczące ich funkcji, rekrutacji i statusu personelu.

Zapewnia się pełną koordynację działań wszystkich struktur ESDZ.

b) Administracja centralna obejmuje również:

- dział planowania polityki strategicznej,
- dział prawny administracyjnie podlegający wykonawczemu sekretarzowi generalnemu; dział ten ściśle współpracuje ze służbami prawnymi Rady i Komisji,
- działy ds. stosunków międzyinstytucjonalnych, informacji i dyplomacji publicznej, audytu i kontroli wewnętrznej oraz ochrony danych osobowych.

4. Wysoki Przedstawiciel wyznacza przewodniczących organów przygotowawczych Rady, którym przewodniczy przedstawiciel Wysokiego Przedstawiciela, w tym przewodniczącego Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa, zgodnie z szczegółowymi ustaleniami określonymi w załączniku II do decyzji Rady 2009/908/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. ustanawiającej środki wykonawcze do decyzji Rady Europejskiej w sprawie sprawowania prezydencji Rady oraz dotyczącej przewodnictwa w organach przygotowawczych Rady⁽²⁾.

5. Sekretariat Generalny Rady i właściwe służby Komisji wspierają w razie potrzeby Wysokiego Przedstawiciela i ESDZ. ESDZ, Sekretariat Generalny Rady i właściwe służby Komisji mogą w tym celu dokonywać uzgodnień na szczeblu odpowiednich służb.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 322 z 9.12.2009, s. 28.

Artykuł 5

Delegatury Unii

1. Decyzję o otwarciu lub zamknięciu delegatury przyjmuje Wysoki Przedstawiciel w porozumieniu z Radą i Komisją.

2. Każda delegatura Unii podlega szefowi delegatury.

Szefowi delegatury podlega cały personel delegatury, bez względu na swój status i w odniesieniu do wszystkich prowadzonych przez siebie działań. Szef delegatury odpowiada przed Wysokim Przedstawicielem za ogólne zarządzanie pracą delegatury i zapewnianie koordynacji wszystkich działań Unii.

Personel delegatur składa się z członków personelu ESDZ, a gdy jest to stosowne z punktu widzenia wykonania budżetu Unii i jej polityk innych niż polityki wchodzące w zakres działania ESDZ – z członków personelu Komisji.

3. Szef delegatury otrzymuje instrukcje od Wysokiego Przedstawiciela i ESDZ i odpowiada za ich wykonanie.

W obszarach, w których uprawnienia wynikające z Traktatów wykonuje Komisja, może ona również – zgodnie z art. 221 ust. 2 TFUE – wydawać instrukcje delegaturom; za wykonanie tych instrukcji ogólnie odpowiada szef delegatury.

4. Szef delegatury wykonuje środki operacyjne związane z unijnymi projektami w danym państwie trzecim, w przypadku gdy Komisja przekazała takie zadania, zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

5. Funkcjonowanie każdej delegatury podlega okresowej ocenie wykonawczego sekretarza generalnego ESDZ; ocena obejmuje kontrolę finansową i administracyjną. Wykonawczy sekretarz generalny ESDZ może zwrócić się w tym celu o pomoc do właściwych służb Komisji. Poza wewnętrznymi środkami podejmowanymi przez ESDZ swoje uprawnienia wykonuje OLAF, w szczególności przez stosowanie środków służących zwalczaniu nadużyć finansowych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999.

6. Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych uzgodnień z odnośnym krajem przyjmującym, organizacją międzynarodową lub państwem trzecim. W szczególności Wysoki Przedstawiciel podejmuje niezbędne środki mające zapewnić przyznanie przez państwa przyjmujące delegaturom Unii, ich personelowi i majątkowi przywilejów i immunitetów równoważnych przywilejom i immunitetom, o których mowa w Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r.

7. Delegatury Unii mają kompetencje do zaspokajania potrzeb innych instytucji Unii, w szczególności Parlamentu Europejskiego, w ich kontaktach z organizacjami międzynarodowymi lub państwami trzecimi, przy których delegatury są akredytowane.

8. Szef delegatury jest uprawniony do reprezentowania Unii w kraju, w którym delegatura jest akredytowana, w szczególności w zakresie zawierania umów i występowania jako strona w postępowaniu sądowym.

9. Delegatury Unii działają w ścisłej współpracy i wymieniają informacje ze służbami dyplomatycznymi państw członkowskich.

10. Działając zgodnie z art. 35 akapit trzeci TUE i na wniosek państw członkowskich, delegatury Unii wspierają państwa członkowskie w ich stosunkach dyplomatycznych i wypełnianiu zadania polegającego na zapewnianiu obywatelom Unii ochrony konsularnej w państwach trzecich, nie angażując w tym celu żadnych dodatkowych zasobów.

Artykuł 6

Personel

1. Niniejszy artykuł, z wyjątkiem ust. 3, ma zastosowanie bez uszczerbku dla Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) i Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (zwanymi dalej „warunkami zatrudnienia”), w tym dla zmian wprowadzonych do tych przepisów, zgodnie z art. 336 TFUE, w celu dostosowania ich do potrzeb ESDZ.

2. W skład ESDZ wchodzi urzędnicy i inni pracownicy Unii Europejskiej, w tym pracownicy ze służb dyplomatycznych państw członkowskich mianowani na czas określony.

Do tego personelu ma zastosowanie regulamin pracowniczy i warunki zatrudnienia.

3. W razie potrzeby ESDZ może w szczególnych przypadkach skorzystać z ograniczonej liczby wyspecjalizowanych oddelegowanych ekspertów krajowych.

Wysoki Przedstawiciel przyjmuje zasady równoważne zasadom określonym w decyzji Rady 2003/479/WE z dnia 16 czerwca 2003 r. dotyczącej zasad mających zastosowanie do ekspertów krajowych i krajowego personelu wojskowego oddelegowanych do Sekretariatu Generalnego Rady⁽¹⁾, na mocy których oddelegowani eksperci krajowi zostają oddani do dyspozycji ESDZ w celu zapewnienia specjalistycznej wiedzy fachowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 28.6.2003, s. 72.

4. Przy wykonywaniu swoich obowiązków i w swoim postępowaniu członkowie personelu ESDZ kierują się wyłącznie interesem Unii. Bez uszczerbku dla art. 2 ust. 1 tiret trzecie, art. 2 ust. 2 i art. 5 ust. 3 nie zwracają się oni o instrukcje do żadnego rządu, instytucji, organizacji ani osoby spoza ESDZ ani do żadnego organu lub osoby innej niż Wysoki Przedstawiciel, ani takich instrukcji nie przyjmują. Zgodnie z art. 11 akapit drugi regulaminu pracowniczego personel ESDZ nie przyjmuje żadnych wynagrodzeń z jakiegokolwiek źródła spoza ESDZ.

5. Uprawnienia powierzone organowi powołującemu na mocy regulaminu pracowniczego i organowi upoważnionemu do zawierania umów na mocy warunków zatrudnienia nadane zostają Wysokiemu Przedstawicielowi, który może je przekazać w obrębie ESDZ.

6. Rekrutacja do ESDZ opiera się na kompetencjach i zapewnia odpowiednią równowagę geograficzną i równowagę płci. W skład personelu ESDZ wchodzi znacząca liczba obywateli z wszystkich państw członkowskich. Przegląd przewidywany w art. 13 ust. 3 obejmuje również tę kwestię, w stosownych przypadkach wraz z sugestiami dotyczącymi dodatkowych środków szczególnych służących skorygowaniu ewentualnych braków równowagi.

7. Urzędnicy Unii i pracownicy zatrudnieni na czas określony pochodzący ze służb dyplomatycznych państw członkowskich mają te same prawa i obowiązki i są traktowani w równy sposób, w szczególności w zakresie kwalifikowania się do zajmowania wszystkich stanowisk na równorzędnych warunkach. Nie wprowadza się rozróżnienia między pracownikami zatrudnionymi na czas określony pochodzącymi z krajowych służb dyplomatycznych a urzędnikami Unii w odniesieniu do przydziału zadań do wykonania we wszystkich dziedzinach działalności i politykach realizowanych przez ESDZ. Zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego państwa członkowskie wspierają Unię w egzekwowaniu zobowiązań finansowych pracowników ESDZ zatrudnionych na czas określony pochodzących ze służb dyplomatycznych państw członkowskich, które wynikają z odpowiedzialności ponoszonej na mocy art. 66 rozporządzenia finansowego.

8. Wysoki Przedstawiciel ustanawia procedury selekcyjne dotyczące personelu ESDZ; rekrutacja odbywa się w drodze przejrzystej procedury, której podstawą są kompetencje, a celem – zagwarantowanie usług personelu o najwyższym stopniu zdolności, skuteczności i uczciwości, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej równowagi geograficznej i równowagi płci oraz zatrudnienia w ESDZ znaczącej liczby obywateli z wszystkich państw członkowskich. W procedurach rekrutacyjnych na wakujące stanowiska w ESDZ uczestniczą przedstawiciele państw członkowskich, Sekretariatu Generalnego Rady i Komisji.

9. Po osiągnięciu przez ESDZ pełnej zdolności działania personel z państw członkowskich, o którym mowa w ust. 2

akapit pierwszy, powinien stanowić co najmniej jedną trzecią całkowitej liczby personelu ESDZ należącego do grupy funkcyjnej AD. Podobnie stali urzędnicy Unii powinni stanowić co najmniej 60 % całkowitej liczby personelu ESDZ należącego do grupy funkcyjnej AD, łącznie z pracownikami ze służb dyplomatycznych państw członkowskich, którzy zostali stałymi urzędnikami Unii, zgodnie z przepisami regulaminu pracowniczego. Wysoki Przedstawiciel co roku przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z obsadzania stanowisk w ESDZ.

10. Wysoki Przedstawiciel określa zasady mobilności mające zapewnić członkom personelu ESDZ wysoki stopień mobilności. Do personelu, o którym mowa w art. 4 ust. 3 lit. a) tiret trzecie, stosuje się szczególne i szczegółowe uzgodnienia. Co do zasady każdy członek personelu ESDZ okresowo pracuje w delegaturach Unii. Wysoki Przedstawiciel ustanawia przepisy w tym zakresie.

11. Zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi każde państwo członkowskie gwarantuje swoim urzędnikom, których mianowano na stanowiska na czas określony w ESDZ, natychmiastowe przywrócenie na stanowisko po zakończeniu okresu ich służby w ESDZ. Ten okres służby, zgodnie z przepisami art. 50b warunków zatrudnienia, nie przekracza ośmiu lat, chyba że zostanie przedłużony maksymalnie o dwa lata w wyjątkowych okolicznościach i w interesie służby.

Urzędnicy Unii pracujący w ESDZ mają prawo ubiegać się o stanowiska w swojej macierzystej instytucji na takich samych warunkach jak kandydaci wewnętrzni.

12. Podjęte zostają kroki służące zapewnieniu personelowi ESDZ odpowiedniego wspólnego szkolenia, w szczególności w oparciu o istniejące praktyki i struktury na szczeblu krajowym i na szczeblu Unii. Wysoki Przedstawiciel podejmuje w tym celu odpowiednie środki w ciągu roku następującego po wejściu w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 7

Przepisy przejściowe dotyczące personelu

1. Wymienione w załączniku właściwe działy i funkcje w Sekretariacie Generalnym Rady i w Komisji zostają przeniesione do ESDZ. Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony, zajmujący stanowiska w działach wymienionych w załączniku lub sprawujący wymienione w nim funkcje, zostają przeniesieni do ESDZ. Stosuje się to odpowiednio do personelu kontraktowego i lokalnego przydzielonego do takich działów i funkcji. Oddelegowani eksperci krajowi zatrudnieni w tych działach lub sprawujący takie funkcje również zostają przeniesieni do ESDZ, za zgodą władz państwa członkowskiego pochodzenia.

Wspomniane przeniesienia stają się skuteczne w dniu 1 stycznia 2011 r.

Zgodnie z regulaminem pracowniczym po przeniesieniu urzędników do ESDZ Wysoki Przedstawiciel wyznacza każdemu z nich stanowisko w grupie funkcyjnej odpowiadające grupie szaszerowania tego urzędnika.

2. Procedury rekrutowania personelu, które dotyczą stanowisk przenoszonych do ESDZ i które trwają w dniu wejścia w życie niniejszej decyzji, pozostają ważne: są one prowadzone i zostają ukończone pod zwierzchnictwem Wysokiego Przedstawiciela zgodnie ze stosownymi ogłoszeniami o naborze i mającymi zastosowanie przepisami regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia.

Artykuł 8

Budżet

1. Obowiązki urzędnika zatwierdzającego na potrzeby sekcji budżetu ogólnego Unii Europejskiej dotyczącej ESDZ są delegowane zgodnie z art. 59 rozporządzenia finansowego. Wysoki Przedstawiciel przyjmuje wewnętrzne zasady zarządzania administracyjnymi pozycjami w budżecie. Wydatki operacyjne pozostają w sekcji budżetu dotyczącej Komisji.

2. ESDZ wykonuje swoje uprawnienia zgodnie z rozporządzeniem finansowym mającym zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej, w granicach środków jej przydzielonych.

3. Przy sporządzaniu preliminarza wydatków administracyjnych ESDZ Wysoki Przedstawiciel skonsultuje się, odpowiednio, z komisarzem odpowiedzialnym za politykę rozwojową i z komisarzem odpowiedzialnym za politykę sąsiedztwa w zakresie ich odnośnych obowiązków.

4. Zgodnie z art. 314 ust. 1 TFUE, ESDZ sporządza swój preliminarz wydatków na następny rok budżetowy. Komisja włącza ten preliminarz w projekt budżetu, który może zawierać różne warianty preliminarza. Komisja może zmieniać projekt budżetu zgodnie z art. 314 ust. 2 TFUE.

5. Aby zapewnić przejrzystość budżetową w obszarze działań zewnętrznych Unii, Komisja przekaze władzy budżetowej – wraz z projektem budżetu ogólnego Unii Europejskiej – dokument roboczy kompleksowo przedstawiający wszystkie wydatki związane z działaniami zewnętrznymi Unii.

6. ESDZ podlega procedurom udzielania absolutorium przewidzianym w art. 319 TFUE i w art. 145–147 rozporządzenia finansowego. ESDZ będzie w tym kontekście w pełni współpracować z instytucjami uczestniczącymi w procedurze udzielania absolutorium i, w stosownych przypadkach, dostarczać niezbędnych dodatkowych informacji, w tym poprzez udział w posiedzeniach stosownych organów.

Artykuł 9

Instrumenty i programowanie w obszarze działań zewnętrznych

1. Zarządzanie unijnymi programami współpracy zewnętrznej pozostaje w gestii Komisji bez uszczerbku dla roli Komisji i roli ESDZ w programowaniu zgodnie z tym, co przedstawiono w poniższych ustępach.

2. Wysoki Przedstawiciel zapewnia ogólną polityczną koordynację działań zewnętrznych Unii, zapewniając zgodność, spójność i skuteczność tych działań, w szczególności za pośrednictwem następujących instrumentów pomocy zewnętrznej:

— instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽¹⁾,

— Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽²⁾,

— europejskiego instrumentu na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie ⁽³⁾,

— Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa ⁽⁴⁾,

— Instrumentu Finansowania Współpracy z Państwami Uprzemysłowionymi ⁽⁵⁾,

— Instrumentu Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego ⁽⁶⁾,

— instrumentu na rzecz stabilności, w odniesieniu do pomocy przewidzianej w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1717/2006 ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady nr 5 ustanawiające zasady dotyczące wezwań do wkładów finansowych i ich transferów, uzgodnień budżetowych i administrowania zasobami Funduszu Rozwoju Krajów i Terytoriów Zamorskich (Dz.U. 33 z 31.12.1958, s. 681/58).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określające przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa (Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 382/2001 z dnia 26 lutego 2001 r. dotyczące wprowadzania w życie projektów wspierających współpracę i stosunki handlowe między Unią Europejską a uprzemysłowionymi państwami Ameryki Północnej, Dalekiego Wschodu i Australazji (Dz.U. L 57 z 27.2.2001, s. 10).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom) nr 300/2007 z dnia 19 lutego 2007 r. ustanawiające instrument współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego (Dz.U. L 81 z 22.3.2007, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1717/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiające Instrument na rzecz Stabilności (Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 1).

3. ESDZ w szczególności uczestniczy w cyklu programowania i zarządzania w odniesieniu do instrumentów, o których mowa w ust. 2 – na podstawie celów politycznych określonych w tych instrumentach. ESDZ jest odpowiedzialna za przygotowywanie następujących decyzji Komisji w sprawie strategicznych wieloletnich działań w ramach cyklu programowania:

- (i) przydziałów środków dla poszczególnych krajów w celu określenia ogólnej puli środków finansowych dla każdego regionu, z zastrzeżeniem indykatywnego podziału w wieloletnich ramach finansowych. W obrębie każdego regionu część finansowania będzie rezerwowana na programy regionalne;
- (ii) krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych;
- (iii) krajowych i regionalnych programów orientacyjnych.

Zgodnie z art. 3 przez cały cykl programowania, planowania i realizacji instrumentów, o których mowa w ust. 2, Wysoki Przedstawiciel i ESDZ współpracują ze stosownymi członkami i służbami Komisji bez uszczerbku dla art. 1 ust. 3. Wszystkie wnioski dotyczące decyzji będą przygotowywane z wykorzystaniem następujących procedur Komisji i będą przedkładać Komisji w celu przyjęcia.

4. W odniesieniu do Europejskiego Funduszu Rozwoju i instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju wszelkie wnioski, w tym wnioski dotyczące zmian w rozporządzeniach podstawowych i w dokumentach programowych, o których mowa w ust. 3, są przygotowywane wspólnie przez właściwe służby w ESDZ i w Komisji pod zwierzchnictwem komisarza odpowiedzialnego za politykę rozwojową, a następnie przedkładać wspólnie z Wysokim Przedstawicielem Komisji w celu przyjęcia.

Odpowiednie służby Komisji pod kierunkiem komisarza odpowiedzialnego za politykę rozwojową przygotowują programy tematyczne, inne niż europejski instrument na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie, Instrument Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego i część instrumentu na rzecz stabilności, o której mowa w ust. 2 tiret siódme, i przedstawiają je kolegium komisarzy w porozumieniu z Wysokim Przedstawicielem i innymi właściwymi komisarzami.

5. W odniesieniu do Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa wszelkie wnioski, w tym wnioski dotyczące zmian w rozporządzeniach podstawowych i w dokumentach programowych, o których mowa w ust. 3, są przygotowywane wspólnie przez właściwe służby w ESDZ i w Komisji pod zwierzchnictwem komisarza odpowiedzialnego za politykę

sąsiedztwa, a następnie przedkładać wspólnie z Wysokim Przedstawicielem Komisji w celu przyjęcia.

6. Działania prowadzone w ramach: budżetu WPZiB; instrumentu na rzecz stabilności, z wyjątkiem części, o której mowa w ust. 2 tiret siódme; Instrumentu Finansowania Współpracy z Państwami Uprzemysłowionymi; działań w dziedzinie komunikacji i dyplomacji publicznej i misji obserwacji wyborów, podlegają Wysokiemu Przedstawicielowi/ESDZ. Komisja odpowiada za ich finansowe wykonanie pod zwierzchnictwem Wysokiego Przedstawiciela sprawującego funkcję wiceprzewodniczącego Komisji. Dział Komisji odpowiedzialny za to wykonanie jest ulokowany w tym samym miejscu co ESDZ.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

1. Po zasięgnięciu opinii komitetu, o którym mowa w części II sekcja I pkt 3 załącznika do decyzji Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, Wysoki Przedstawiciel podejmuje decyzję w sprawie przepisów bezpieczeństwa mających zastosowanie do ESDZ i podejmuje wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, by ESDZ skutecznie ograniczała zagrożenia wobec swojego personelu, majątku i informacji, a także by wypełniała w tym względzie swoje obowiązki i zadanie zachowania ostrożności. Przepisy takie mają zastosowanie do całego personelu ESDZ i całego personelu zatrudnionego w delegaturach Unii, niezależnie od ich statusu administracyjnego ani pochodzenia.

2. W oczekiwaniu na decyzję, o której mowa w ust. 1:

— w odniesieniu do ochrony informacji niejawnych ESDZ stosuje środki bezpieczeństwa określone w załączniku do decyzji 2001/264/WE,

— w odniesieniu do innych aspektów bezpieczeństwa ESDZ stosuje zasady bezpieczeństwa Komisji określone w odpowiednim załączniku do Regulaminu Komisji⁽²⁾.

3. Jednym z działań ESDZ jest dział odpowiedzialny za sprawy związane z bezpieczeństwem, wspomagany przez właściwe służby państw członkowskich.

4. Wysoki Przedstawiciel podejmuje wszelkie środki niezbędne do wdrożenia przepisów bezpieczeństwa w ESDZ, w szczególności w odniesieniu do ochrony informacji niejawnych i środków, które należy podjąć w przypadku nieprzestrzegania przez personel ESDZ przepisów bezpieczeństwa. W tym celu ESDZ zwraca się o porady do Biura ds. Bezpieczeństwa Sekretariatu Generalnego Rady, właściwych służb Komisji i właściwych służb państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 8.12.2000, s. 26.

Artykuł 11

Dostęp do dokumentów, archiwa i ochrona danych

1. ESDZ stosuje przepisy określone w rozporządzeniu (WE) 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾. Wysoki Przedstawiciel podejmuje decyzję w sprawie przepisów wykonawczych dla ESDZ.

2. Wykonawczy sekretarz generalny ESDZ organizuje jej archiwa. Stosowne archiwa działów przenoszonych z Sekretariatu Generalnego Rady i z Komisji przenosi się do ESDZ.

3. ESDZ chroni osoby fizyczne w związku z przetwarzaniem ich danych osobowych zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾. Wysoki Przedstawiciel podejmuje decyzję w sprawie przepisów wykonawczych dla ESDZ.

Artykuł 12

Nieruchomości

1. Sekretariat Generalny Rady i właściwe służby Komisji podejmują wszelkie niezbędne środki po to, aby przeniesieniom, o których mowa w art. 7, mogło towarzyszyć przekazanie budynków Rady i Komisji koniecznych do funkcjonowania ESDZ.

2. Warunki, na których nieruchomości są udostępniane centralnej administracji ESDZ i delegaturom Unii, są przedmiotem wspólnej decyzji Wysokiego Przedstawiciela oraz Sekretariatu Generalnego Rady i Komisji, w zależności od sytuacji.

Artykuł 13

Przepisy końcowe i ogólne

1. Wysoki Przedstawiciel, Rada, Komisja i państwa członkowskie odpowiadają za wykonanie niniejszej decyzji i podejmują wszelkie niezbędne ku temu środki.

2. Do końca 2011 roku Wysoki Przedstawiciel przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie z funkcjonowania ESDZ. Sprawozdanie to obejmuje w szczególności wykonanie art. 5 ust. 3 i 10 oraz art. 9.

3. Do połowy 2013 roku Wysoki Przedstawiciel dokonuje przeglądu organizacji i funkcjonowania ESDZ; przegląd ten obejmie między innymi wykonanie art. 6 ust. 6, 8 i 11. W razie potrzeby przeglądowi towarzyszą stosowne wnioski dotyczące zmiany niniejszej decyzji. W takim przypadku Rada – zgodnie z art. 27 ust. 3 TUE – zmienia niniejszą decyzję w świetle przeprowadzonego przeglądu, do początku 2014 roku.

4. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia. Przepisy dotyczące zarządzania finansami i rekrutacji stają się skuteczne po przyjęciu niezbędnych zmian do regulaminu pracowniczego, warunków zatrudnienia i rozporządzenia finansowego, a także po przyjęciu budżetu korygującego. Aby proces zmian przebiegał sprawnie, Wysoki Przedstawiciel, Sekretariat Generalny Rady i Komisja dokonują stosownych uzgodnień oraz podejmują konsultacje z państwami członkowskimi.

5. W terminie miesiąca po wejściu w życie niniejszej decyzji Wysoki Przedstawiciel przedkłada Komisji preliminarz dochodów i wydatków ESDZ, wraz z planem zatrudnienia, tak aby umożliwić Komisji przedstawienie projektu budżetu korygującego.

6. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lipca 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

DZIAŁY I FUNKCJE PRZENOSZONE DO ESDZ ⁽¹⁾

Poniżej zamieszczono wykaz wszystkich jednostek administracyjnych w całości przenoszonych do ESDZ. Wykaz ten nie ma wpływu na dodatkowe potrzeby i przydział zasobów, które mają zostać określone w trakcie ogólnych negocjacji budżetowych przy okazji ustanawiania ESDZ, ani na decyzje w sprawie zapewnienia odpowiedniego personelu pełniącego funkcje pomocnicze, ani na związaną z tym potrzebę dokonania uzgodnień na szczeblu odpowiednich służb między Sekretariatem Generalnym Rady, Komisją i ESDZ.

1. SEKRETARIAT GENERALNY RADY

Cały personel zatrudniony w działach wymienionych poniżej i sprawujący funkcje wymienione poniżej zostaje przeniesiony w całości do ESDZ, z wyjątkiem bardzo niewielkiej liczby członków personelu wykonującego zwykłe zadania Sekretariatu Generalnego Rady zgodnie z art. 2 ust. 1 tiret drugie oraz z wyjątkiem niektórych szczególnych funkcji wskazanych poniżej:

Jednostka planowania polityki**WPBiO i struktury zarządzania kryzysowego**

- Dyrekcja ds. Zarządzania Kryzysowego i Planowania (CMPD)
- Komórka Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych (CPCC)
- Sztab Wojskowy Unii Europejskiej (SWUE)
 - Działy bezpośrednio podlegające dyrektorowi generalnemu Sztabu Wojskowego Unii Europejskiej (DGEUMS)
 - Dyrekcja ds. Koncepcji i Zdolności
 - Dyrekcja ds. Wywiadu
 - Dyrekcja ds. Operacji
 - Dyrekcja ds. Logistyki
 - Dyrekcja ds. Systemów Łączności i Informacji
- Centrum Sytuacyjne Unii Europejskiej (SITCEN)

Wyjątek:

- Personel SITCEN wspomagający organ ds. akredytacji bezpieczeństwa

Dyrekcja Generalna E

- Jednostki bezpośrednio podlegające dyrektorowi generalnemu
- Dyrekcja ds. Ameryk i Organizacji Narodów Zjednoczonych
- Dyrekcja ds. Bałkanów Zachodnich, Europy Wschodniej i Azji Środkowej
- Dyrekcja ds. Nierozprzestrzeniania Broni Masowego Rażenia
- Dyrekcja do Spraw Parlamentarnych w Obszarze WPZiB
- Biuro łącznikowe w Nowym Jorku
- Biuro łącznikowe w Genewie

⁽¹⁾ Przenoszone zasoby ludzkie są w całości finansowane z wydatków działu 5 (*Administracja*) wieloletnich ram finansowych.

Urzędnicy Sekretariatu Generalnego Rady oddelegowani na potrzeby specjalnych przedstawicieli Unii Europejskiej i misji WPBiO.**2. KOMISJA (W TYM DELEGATURY)**

Cały personel zatrudniony w działach wymienionych poniżej i sprawujący funkcje wymienione poniżej zostaje przeniesiony w całości do ESDZ, z wyjątkiem bardzo niewielkiej liczby personelu, wymienionego poniżej jako wyjątki.

Dyrekcja Generalna ds. Stosunków Zewnętrznych

- Wszystkie stanowiska kierownicze i bezpośrednio z nimi związany personel pomocniczy
- Dyrekcja A (Platforma kryzysowa i koordynacja polityczna w ramach WPZiB)
- Dyrekcja B (Stosunki wielostronne i prawa człowieka)
- Dyrekcja C (Ameryka Północna, Azja Wschodnia, Australia, Nowa Zelandia, EOG, EFTA, San Marino, Andora, Monako)
- Dyrekcja D (Koordynacja europejskiej polityki sąsiedztwa)
- Dyrekcja E (Europa Wschodnia, Zakaukazie, Republiki Azji Środkowej)
- Dyrekcja F (Bliski Wschód, południowa część regionu Morza Śródziemnego)
- Dyrekcja G (Ameryka Łacińska)
- Dyrekcja H (Azja, z wyjątkiem Japonii i Korei)
- Dyrekcja I (Zasoby centralne, informacja, stosunki międzyinstytucjonalne)
- Dyrekcja K (Służba zewnętrzna)
- Dyrekcja L (Strategia, koordynacja i analiza)
- Grupa zadaniowa ds. Partnerstwa Wschodniego
- Dział Relex-01 (audyt)

Wyjątki:

- Personel odpowiedzialny za zarządzanie instrumentami finansowymi
- Personel odpowiedzialny za wypłatę wynagrodzeń i dodatków pracownikom w delegaturach

Służba zewnętrzna

- Wszyscy szefowie delegatur i zastępcy szefów delegatur i bezpośrednio z nimi związany personel pomocniczy
- Wszystkie sekcje lub komórki polityczne i ich personel
- Wszystkie sekcje ds. informacji i dyplomacji publicznej i ich personel
- Wszystkie sekcje administracyjne

Wyjątki

- Personel odpowiedzialny za realizację instrumentów finansowych

Dyrekcja Generalna ds. Rozwoju

- Dyrekcja D (AKP II – Afryka Zachodnia i Środkowa, Karaiby oraz Kraje i Terytoria Zamorskie), z wyjątkiem grupy zadaniowej ds. Krajów i Terytoriów Zamorskich
- Dyrekcja E (Róg Afryki, Afryka Wschodnia i Południowa, Ocean Indyjski i Pacyfik)
- Dział CI (AKP I: Programowanie pomocy i zarządzanie nią): personel odpowiedzialny za programowanie
- Dział C2 (Kwestie i instytucje panafrykańskie, sprawowanie rządów i migracja): personel odpowiedzialny za stosunki panafrykańskie
- Stosowne stanowiska kierownicze i bezpośrednio z nimi związany personel pomocniczy.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 lipca 2010 r.

zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 59122x1507xNK603 (DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 5138)

(Jedynie teksty w języku francuskim i niderlandzkim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/428/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 sierpnia 2005 r. przedsiębiorstwo Pioneer Overseas Corporation zwróciło się, zgodnie z art. 5 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do właściwych organów Zjednoczonego Królestwa z wnioskiem o wprowadzenie do obrotu żywności, składników żywności i pasz zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 59122x1507xNK603, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych („wniosek”).
- (2) Wniosek odnosi się również do wprowadzenia do obrotu produktów innych niż żywność i pasza zawierających kukurydzę 59122x1507xNK603 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy. Dlatego też do wniosku, zgodnie z art. 5 ust. 5 i art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, załączono dane i informacje wymagane na podstawie załączników III i IV do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG⁽²⁾, a także informacje i ustalenia dotyczące oceny ryzyka przeprowadzonej według zasad określonych w załączniku II do dyrektywy 2001/18/WE. Wniosek zawiera również plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.
- (3) W dniu 8 kwietnia 2009 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) wydał pozytywną opinię zgodnie z art. 6 i 18 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Uznał on, że kukurydza 59122x1507xNK603 jest równie bezpieczna jak jej niemodyfikowany genetycznie odpowiednik pod względem potencjalnego wpływu na zdrowie ludzi

i zwierząt lub na środowisko. W związku z tym Urząd stwierdził, że jest mało prawdopodobne, by wprowadzenie do obrotu produktów zawierających kukurydzę 59122x1507xNK603, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych zgodnie z opisem we wniosku („produkty”) miało negatywny wpływ na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko w kontekście zamierzonych zastosowań produktów⁽³⁾. W swojej opinii EFSA rozpatrzył wszystkie szczegółowe pytania i wątpliwości zgłaszane przez państwa członkowskie w ramach konsultacji z właściwymi organami krajowymi, przewidzianych w art. 6 ust. 4 i art. 18 ust. 4 wymienionego rozporządzenia.

- (4) W swojej opinii EFSA uznał również złożony przez wnioskodawcę plan monitorowania skutków dla środowiska, obejmujący plan ogólnego nadzoru, za zgodny z zamierzonym wykorzystaniem produktów.
- (5) W związku z powyższym należy wydać zezwolenie na wspomniane produkty.
- (6) Każdemu organizmowi zmodyfikowanemu genetycznie należy przypisać niepowtarzalny identyfikator zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 65/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającym system ustanawiania oraz przypisywania niepowtarzalnych identyfikatorów organizmom zmodyfikowanym genetycznie⁽⁴⁾.
- (7) Według opinii EFSA nie są konieczne żadne szczególne wymagania dotyczące etykietowania żywności, składników żywności i pasz zawierających kukurydzę 59122x1507xNK603, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, z wyjątkiem wymogów ustanowionych w art. 13 ust. 1 i w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Aby zapewnić jednak wykorzystanie produktów w granicach zezwolenia przewidzianego w niniejszej decyzji, etykiety paszy zawierającej organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składającej się z nich oraz etykiety produktów innych niż żywność i pasza, zawierających organizmy genetycznie zmodyfikowane lub składających się z nich, w odniesieniu do których złożono wniosek o zezwolenie, należy uzupełnić o wyraźne wskazanie, że danych produktów nie wolno stosować do celów uprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.⁽³⁾ <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSa-Q-2005-248>⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 16.1.2004, s. 5.

- (8) Posiadacz zezwolenia powinien składać Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania skutków dla środowiska. Wyniki te należy przedstawić zgodnie z decyzją Komisji 2009/770/WE z dnia 13 października 2009 r. ustanawiającą standardowe formaty sprawozdań na potrzeby przedstawiania wyników monitorowania zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie jako produktów lub w ich składzie w celu wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
- (9) Opinia wydana przez EFSA nie uzasadnia nałożenia specjalnych warunków lub ograniczeń na wprowadzanie do obrotu lub specjalnych warunków lub ograniczeń dotyczących wykorzystania produktu i obchodzenia się z nim, w tym wymagań monitorowania po wprowadzeniu do obrotu z przeznaczeniem na żywność i paszę, czy też specjalnych warunków dotyczących ochrony poszczególnych ekosystemów/środowiska naturalnego lub poszczególnych obszarów geograficznych, przewidzianych w art. 6 ust. 5 lit. e) oraz art. 18 ust. 5 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (10) Wszelkie istotne informacje dotyczące zezwolenia na te produkty powinny zostać wprowadzone do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003.
- (11) W art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE ⁽²⁾ określono wymogi dotyczące etykietowania produktów zawierających organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składających się z nich.
- (12) Niniejszą decyzję należy przekazać stronom Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 15 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych ⁽³⁾.
- (13) Przeprowadzono konsultacje z wnioskodawcą w sprawie środków przewidzianych w niniejszej decyzji.
- (14) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego.

- (15) Podczas posiedzenia w dniu 29 czerwca 2010 r. Rada nie była w stanie podjąć kwalifikowaną większością głosów decyzji akceptującej ani odrzucającej proponowany wniosek. Rada zaznaczyła, że jej prace nad tą sprawą zostały zakończone. W związku z tym na Komisji spoczywa zadanie przyjęcia tych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Organizm zmodyfikowany genetycznie i niepowtarzalny identyfikator

Zmodyfikowana genetycznie kukurydza (*Zea mays* L.) 59122x1507xNK603, określona w lit. b) załącznika do niniejszej decyzji, otrzymuje niepowtarzalny identyfikator DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 65/2004.

Artykuł 2

Zezwolenie

Niniejszym zezwala się na wprowadzanie do obrotu, dla celów art. 4 ust. 2 i art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, następujących produktów:

- żywności i składników żywności zawierających kukurydzę DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;
- pasz zawierających kukurydzę DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;
- produktów innych niż żywność i pasza, zawierających kukurydzę DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

Artykuł 3

Etykietowanie

- Zgodnie z wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.
- Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i c), zawierających kukurydzę DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6, lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

Artykuł 4

Monitorowanie skutków dla środowiska

- Posiadacz zezwolenia zapewnia wprowadzenie i realizację planu monitorowania skutków dla środowiska naturalnego, określonego w lit. h) załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 21.10.2009, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 287 z 5.11.2003, s. 1.

2. Posiadacz zezwolenia składa Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania zgodnie z decyzją 2009/770/WE.

Artykuł 5

Rejestr wspólnotowy

Informacje zawarte w załączniku do niniejszej decyzji wprowadza się do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 6

Posiadacz zezwolenia

Posiadaczem zezwolenia jest przedsiębiorstwo Pioneer Overseas Corporation, Belgia, występujące w imieniu Pioneer Hi-Bred International, Inc., Stany Zjednoczone.

Artykuł 7

Okres ważności

Niniejszą decyzję stosuje się przez okres 10 lat od daty powiadomienia o niej.

Artykuł 8

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Pioneer Overseas Corporation, Avenue des art. 44, B-1040 Bruxelles, Belgia.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

a) **Wnioskodawca i posiadacz zezwolenia:**

Nazwa: Pioneer Overseas Corporation

Adres: Avenue des art. 44, B-1040 Bruxelles, Belgia

W imieniu: Pioneer Hi-Bred International, Inc. – 7100 NW 62nd Avenue – P.O. Box 1014 – Johnston, IA 50131-1014, Stany Zjednoczone Ameryki.

b) **Opis i specyfikacja produktów:**

- 1) żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- 2) pasze zawierające kukurydzę DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- 3) produkty inne niż żywność i pasza, zawierające kukurydzę DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

Zmodyfikowana genetycznie kukurydza DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6, zgodnie z opisem we wniosku, jest otrzymywana w drodze krzyżowania kukurydzy zawierającej modyfikacje DAS-59122-7, DAS-Ø15Ø7 i MON-ØØ6Ø3-6 i wykazuje ekspresję białek Cry34Ab1 i Cry35Ab1 nadających odporność na niektóre szkodniki z rzędu Coleoptera (chrząszcze), białka Cry1F nadającego odporność na niektóre szkodniki z rzędu Lepidoptera (motyle), białka PAT stosowanego jako marker selekcyjny i nadającego tolerancję na herbicyd glufosynat amonowy oraz białka CP4 EPSPS nadającego tolerancję na herbicyd glifosat.

c) **Etykietowanie:**

- 1) Zgodnie ze szczegółowymi wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”;
- 2) na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i c) niniejszej decyzji, zawierających kukurydzę DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

d) **Metoda wykrywania:**

- specyficzne dla danej modyfikacji techniki ilościowego oznaczania metodą PCR w czasie rzeczywistym, stosowane w odniesieniu do zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy DAS-59122-7, DAS-Ø15Ø7 i MON-ØØ6Ø3-6 zwalidowane na kukurydzy DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6,
- zwalidowana na nasionach przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, opublikowana pod następującym adresem: <http://gmo-crl.jrc.ec.europa.eu/statusofdoss.htm>,
- materiały referencyjne: ERM®-BF424 (dla DAS-59122-7), ERM®-BF418 (dla DAS-Ø15Ø7) i ERM®-BF415 (dla MON-ØØ6Ø3-6), dostępne za pośrednictwem strony internetowej Instytutu Materiałów Referencyjnych i Pomiarów (IRMM) Wspólnego Centrum Badawczego (JRC) Komisji Europejskiej pod adresem: <https://irmm.jrc.ec.europa.eu/rmcatalogue>

e) **Niepowtarzalny identyfikator:**

DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6.

f) **Informacje wymagane zgodnie z załącznikiem II do Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej:**

System Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, ID: zob. [do uzupełnienia po powiadomieniu o decyzji].

g) **Warunki lub ograniczenia dotyczące wprowadzania produktów do obrotu, ich stosowania lub obchodzenia się z nimi:**

Brak.

h) **Plan monitorowania:**

Plan monitorowania skutków dla środowiska, zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

[Odsyłacz: plan opublikowany w Internecie]

i) Wymogi dotyczące monitorowania stosowania żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi po jej wprowadzeniu do obrotu

Brak.

Uwaga: Z czasem odsyłacze do odpowiednich dokumentów mogą wymagać aktualizacji. Zmiany te udostępnia się publicznie w postaci aktualizacji wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 lipca 2010 r.

zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 88017 x MON 810 (MON-88017-3 x MON-Ø810-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 5139)

(Jedynie teksty w języku francuskim i niderlandzkim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/429/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 listopada 2005 r. przedsiębiorstwo Monsanto Europe SA zwróciło się, zgodnie z art. 5 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do właściwych organów Republiki Czeskiej z wnioskiem o wprowadzenie do obrotu żywności, składników żywności i pasz zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 88017 x MON 810, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych („wniosek”).
- (2) Wniosek dotyczy również wprowadzenia do obrotu produktów innych niż żywność i pasza zawierających kukurydzę MON 88017 x MON 810 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy. Dlatego też do wniosku, zgodnie z art. 5 ust. 5 i art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, załączono dane i informacje wymagane na podstawie załączników III i IV do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG ⁽²⁾, a także informacje i ustalenia dotyczące oceny ryzyka przeprowadzonej według zasad określonych w załączniku II do dyrektywy 2001/18/WE. Wniosek zawiera również plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.
- (3) W dniu 21 lipca 2009 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) wydał pozytywną opinię zgodnie z art. 6 i 18 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Uznał on, że kukurydza MON 88017 x MON 810 jest równie bezpieczna jak jej niezmodyfikowany genetycznie odpowiednik pod względem potencjalnego wpływu na zdrowie ludzi i zwierząt lub na

środowisko. W związku z tym Urząd stwierdził, że jest mało prawdopodobne, by wprowadzenie do obrotu produktów zawierających kukurydzę MON 88017 x MON 810, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych zgodnie z opisem we wniosku („produkty”) miało negatywny wpływ na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko w kontekście zamierzonych zastosowań produktów ⁽³⁾. W swojej opinii EFSA rozpatrzył wszystkie szczegółowe pytania i wątpliwości zgłaszane przez państwa członkowskie w ramach konsultacji z właściwymi organami krajowymi, przewidzianych w art. 6 ust. 4 i art. 18 ust. 4 wymienionego rozporządzenia.

- (4) W swojej opinii EFSA uznał również złożony przez wnioskodawcę plan monitorowania skutków dla środowiska, obejmujący plan ogólnego nadzoru, za zgodny z zamierzonym wykorzystaniem produktów.
- (5) W związku z powyższym należy wydać zezwolenie na wspomniane produkty.
- (6) Każdemu organizmowi zmodyfikowanemu genetycznie należy przypisać niepowtarzalny identyfikator zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 65/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającym system ustanawiania oraz przypisywania niepowtarzalnych identyfikatorów organizmom zmodyfikowanym genetycznie ⁽⁴⁾.
- (7) Według opinii EFSA nie są konieczne żadne szczególne wymagania dotyczące etykietowania żywności, składników żywności i pasz zawierających kukurydzę MON 88017 x MON 810, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, z wyjątkiem wymogów ustanowionych w art. 13 ust. 1 i w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Aby zapewnić jednak wykorzystanie produktów w granicach zezwolenia przewidzianego w niniejszej decyzji, etykiety paszy zawierającej organizmy genetycznie zmodyfikowane lub składającej się z nich oraz etykiety produktów innych niż żywność i pasza, zawierających organizmy genetycznie zmodyfikowane lub składających się z nich, w odniesieniu do których złożono wniosek o zezwolenie, powinny zostać uzupełnione o wyrażone wskazanie, że danych produktów nie wolno stosować do celów uprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

⁽³⁾ <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2006-020>

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 16.1.2004, s. 5.

- (8) Posiadacz zezwolenia powinien składać Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania skutków dla środowiska. Wyniki te należy przedstawić zgodnie z decyzją Komisji 2009/770/WE z dnia 13 października 2009 r. ustanawiającą standardowe formaty sprawozdań na potrzeby przedstawiania wyników monitorowania zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie jako produktów lub w ich składzie w celu wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
- (9) Opinia wydana przez EFSA nie uzasadnia nałożenia specjalnych warunków lub ograniczeń na wprowadzanie do obrotu lub specjalnych warunków lub ograniczeń dotyczących wykorzystania produktu i obchodzenia się z nim, w tym wymagań monitorowania po wprowadzeniu do obrotu z przeznaczeniem na żywność i pasze, czy też specjalnych warunków dotyczących ochrony poszczególnych ekosystemów/środowiska naturalnego lub poszczególnych obszarów geograficznych, przewidzianych w art. 6 ust. 5 lit. e) oraz art. 18 ust. 5 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (10) Wszelkie istotne informacje dotyczące zezwolenia na te produkty powinny zostać wprowadzone do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003.
- (11) W art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE ⁽²⁾ określono wymogi dotyczące etykietowania produktów zawierających genetycznie zmodyfikowane organizmy lub składających się z nich.
- (12) Niniejszą decyzję należy przekazać stronom Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 15 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych ⁽³⁾.
- (13) Przeprowadzono konsultacje z wnioskodawcą w sprawie środków przewidzianych w niniejszej decyzji.
- (14) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego.
- (15) Podczas posiedzenia w dniu 29 czerwca 2010 r. Rada nie była w stanie podjąć kwalifikowaną większością

głosów decyzji akceptującej ani odrzucającej proponowany wniosek. Rada zaznaczyła, że jej prace nad tą sprawą zostały zakończone. W związku z tym na Komisji spoczywa zadanie przyjęcia tych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Organizm zmodyfikowany genetycznie i niepowtarzalny identyfikator

Zmodyfikowana genetycznie kukurydza (*Zea mays* L.) MON 88017 x MON 810, określona w lit. b) załącznika do niniejszej decyzji, otrzymuje niepowtarzalny identyfikator MON-88Ø17-3 x MON-ØØ81Ø-6, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 65/2004.

Artykuł 2

Zezwolenie

Niniejszym zezwala się na wprowadzanie do obrotu, dla celów art. 4 ust. 2 i art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, następujących produktów:

- a) żywności i składników żywności zawierających kukurydzę MON-88Ø17-3 x MON-ØØ81Ø-6, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;
- b) pasz zawierających kukurydzę MON-88Ø17-3 x MON-ØØ81Ø-6, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;
- c) produktów innych niż żywność i pasza, zawierających kukurydzę MON-88Ø17-3 x MON-ØØ81Ø-6 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

Artykuł 3

Etykietowanie

1. Zgodnie z wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.

2. Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i lit. c), zawierających kukurydzę MON-88Ø17-3 x MON-ØØ81Ø-6 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

Artykuł 4

Monitorowanie skutków dla środowiska

1. Posiadacz zezwolenia zapewnia wprowadzenie i realizację planu monitorowania skutków dla środowiska naturalnego, określonego w lit. h) załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 21.10.2009, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 287 z 5.11.2003, s. 1.

2. Posiadacz zezwolenia składa Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania zgodnie z decyzją 2009/770/WE.

Artykuł 5

Rejestr wspólnotowy

Informacje zawarte w załączniku do niniejszej decyzji wprowadza się do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 6

Posiadacz zezwolenia

Posiadaczem zezwolenia jest przedsiębiorstwo Monsanto Europe SA, Belgia, występujące w imieniu Monsanto Company, Stany Zjednoczone.

Artykuł 7

Okres ważności

Niniejszą decyzję stosuje się przez okres 10 lat od daty powiadomienia o niej.

Artykuł 8

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Monsanto Europe SA, Avenue de Tervuren 270-272, B-1150 Bruxelles, Belgia.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

a) **Wnioskodawca i posiadacz zezwolenia:**

Nazwa: Monsanto Europe S.A.

Adres: Avenue de Tervuren 270-272, B-1150 Bruxelles, Belgia

W imieniu Monsanto Company – 800 N. Lindbergh Boulevard, St. Louis, Missouri 63167, Stany Zjednoczone Ameryki.

b) **Opis i specyfikacja produktów:**

- 1) żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę MON-88Ø17-3 x MON-ØØ81Ø-6, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- 2) pasze zawierające kukurydzę MON-88Ø17-3 x MON-ØØ81Ø-6, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- 3) produkty inne niż żywność i pasza, zawierające kukurydzę MON-88Ø17-3 x MON-ØØ81Ø-6 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

Zmodyfikowana genetycznie kukurydza MON-88Ø17-3 x MON-ØØ81Ø-6, zgodnie z opisem we wniosku, jest otrzymywana w drodze krzyżowania kukurydzy zawierającej modyfikacje MON-88Ø17-3 i MON-ØØ81Ø-6 i wykazuje ekspresję białek Cry3Bb1 i Cry1Ab nadających odporność odpowiednio na niektóre szkodniki z rzędu Coleoptera (chrząszcze) i Lepidoptera (motyle) oraz białka CP4 EPSPS, nadającego tolerancję na herbicyd glifosat.

c) **Etykietowanie:**

- 1) Zgodnie ze szczegółowymi wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”;
- 2) na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i lit. c), zawierających kukurydzę MON-88Ø17-3 x MON-ØØ81Ø-6 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

d) **Metoda wykrywania:**

- specyficzna dla danej modyfikacji technika ilościowego oznaczania metodą PCR w czasie rzeczywistym, stosowana w odniesieniu do zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy MON-88Ø17-3 i MON-ØØ81Ø-6, zwalidowana na kukurydzy MON-88Ø17-3 x MON-ØØ81Ø-6,
- zwalidowana na nasionach przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, opublikowana pod następującym adresem: <http://gmo-crl.jrc.ec.europa.eu/statusofdoss.htm>,
- materiały referencyjne: AOCS 0406-D (dla MON-88Ø17-3), dostępne za pośrednictwem strony internetowej American Oil Chemists Society pod adresem: <http://www.aocs.org/tech/crm/> oraz ERM®-BF413 (dla MON-ØØ81Ø-6), dostępne za pośrednictwem strony internetowej Instytutu Materiałów Referencyjnych i Pomiarów (IRMM) Wspólnego Centrum Badawczego (JRC) Komisji Europejskiej pod adresem <https://irmm.jrc.ec.europa.eu/rmcatalogue>

e) **Niepowtarzalny identyfikator:**

MON-88Ø17-3 x MON-ØØ81Ø-6.

f) **Informacje wymagane zgodnie z załącznikiem II do Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej:**

System Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, ID: zob. [do uzupełnienia po powiadomieniu o decyzji].

g) **Warunki lub ograniczenia dotyczące wprowadzania produktów do obrotu, ich stosowania lub obchodzenia się z nimi:**

Brak.

h) **Plan monitorowania:**

Plan monitorowania skutków dla środowiska, zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

[Odsyłać: plan opublikowany w Internecie]

i) **Wymogi dotyczące monitorowania stosowania żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi po jej wprowadzeniu do obrotu**

Brak.

Uwaga: Z czasem odsyłacze do odpowiednich dokumentów mogą wymagać aktualizacji. Zmiany te udostępnia się publicznie w postaci aktualizacji wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1217/2003 z dnia 4 lipca 2003 r. ustanawiającego wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 169 z dnia 8 lipca 2003 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 7, tom 7, s. 345)

1. Strona 345, tytuł rozporządzenia:

zamiast: „ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1217/2003 z dnia 4 lipca 2003 r. ustanawiające wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym”,

powinno być: „ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1217/2003 z dnia 4 lipca 2003 r. ustanawiające wspólne specyfikacje dla krajowych programów kontroli jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego”.

2. Strona 345, motyw 1:

zamiast: „Opracowywanie i wprowadzanie krajowych programów kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym przez każde z Państw Członkowskich ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia skuteczności jego programu bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym (...)”,

powinno być: „Opracowywanie i wprowadzanie krajowych programów kontroli jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego przez każde z państw członkowskich ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia skuteczności jego krajowego programu ochrony lotnictwa cywilnego (...)”.

3. Strona 345, motyw 2:

zamiast: „(...) specyfikacje dla programu kontroli jakości bezpieczeństwa w krajowym lotnictwie cywilnym (...)”,

powinno być: „(...) specyfikacje dla krajowego programu kontroli jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego (...)”.

4. Strona 345, motyw 3:

zamiast: „Monitorowanie na poziomie wspólnotowym programów kontroli jakości bezpieczeństwa w krajowym lotnictwie cywilnym (...)”,

powinno być: „Monitorowanie na poziomie wspólnotowym krajowych programów kontroli jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego (...)”.

5. Strona 345, motyw 6:

zamiast: „(...) oraz ze stanu bezpieczeństwa w portach lotniczych (...)”,

powinno być: „(...) oraz ze stanu ochrony lotnictwa w portach lotniczych (...)”.

6. Strona 345, motyw 7 zdanie pierwsze:

zamiast: „Krajowe programy kontroli jakości bezpieczeństwa w lotnictwie cywilnym powinny wykorzystywać najlepsze praktyki”,

powinno być: „Krajowe programy kontroli jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego powinny być oparte na najlepszych praktykach”.

7. Strona 345, motyw 8:

zamiast: „Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpieczeństwa w Lotnictwie Cywilnym”,

powinno być: „Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Ochrony Lotnictwa Cywilnego”.

8. Strona 345, art. 1:

zamiast: „(...) specyfikacje dla programu kontroli jakości bezpieczeństwa w krajowym lotnictwie cywilnym, wdrażanego (...)”,

powinno być: „(...) specyfikacje dla krajowego programu kontroli jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego, wdrażanego (...)”.

9. Strona 345, art. 2 pkt 1:

zamiast: „(...) odpowiedzialny za koordynację i kontrolę wdrażania programu bezpieczeństwa w swym krajowym lotnictwie cywilnym;”,

powinno być: „(...) odpowiedzialny za koordynację i kontrolę wdrażania krajowego programu ochrony lotnictwa cywilnego;”.

10. Strona 345, art. 2 pkt 2:

zamiast: „„audyt» oznacza jakąkolwiek procedurę lub proces stosowane na poziomie krajowym do kontrolowania zgodności. Obejmuje on audyty bezpieczeństwa, inspekcje, przeglądy, próby i śledztwa;”,

powinno być: „„audyt» oznacza każdą procedurę lub proces stosowane w celu monitorowania zgodności na poziomie krajowym. Obejmuje on audyty ochrony, inspekcje, przeglądy, testy i badania;”.

11. Strona 345, art. 2 pkt 4:

zamiast: „„niedobór» oznacza niespełnienie wymagań bezpieczeństwa lotniczego;”,

powinno być: „„uchybiecie» oznacza niespełnienie wymogów ochrony lotnictwa cywilnego;”.

12. Strona 345, art. 2 pkt 5:

zamiast: „(...) środków i procedur bezpieczeństwa (...)”,

powinno być: „(...) środków i procedur ochrony (...)”.

13. Strona 345, art. 2 pkt 6:

zamiast: „„śledztwo» oznacza badanie incydentu bezpieczeństwa oraz wyjaśnianie jego przyczyny w celu zapobiegnięcia powtórzeniu się oraz rozpatrzenia możliwości działań prawnych;”,

powinno być: „„badanie» oznacza dokonywanie oceny incydentu związanego z ochroną oraz wyjaśnianie jego przyczyny w celu uniknięcia jego ponownego wystąpienia oraz rozważenia podjęcia postępowania prawnego;”.

14. Strona 345, art. 2 pkt 7:

zamiast: „(...) oznacza program kontroli jakości bezpieczeństwa w krajowym lotnictwie cywilnym;”,

powinno być: „(...) oznacza krajowy program kontroli jakości w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego;”.

15. Strona 345, art. 2 pkt 8:

zamiast: „„audyt bezpieczeństwa» oznacza dogłębne badanie wszystkich aspektów środków i procedur bezpieczeństwa w celu ustalenia, czy są one stosowane w sposób ciągły i przy stałych standardach;”,

powinno być: „„audyt ochrony» oznacza dogłębne badanie wszystkich aspektów środków i procedur ochrony w celu ustalenia, czy są one stosowane w sposób ciągły i według stałych standardów;”.

16. Strona 346, art. 2 pkt 9:

zamiast: „„incydent bezpieczeństwa» oznacza zdarzenie o negatywnych skutkach dla bezpieczeństwa osób i własności;”,

powinno być: „„incydent w zakresie ochrony lotnictwa cywilnego» oznacza zdarzenie mające negatywny wpływ na ochronę i bezpieczeństwo osób i mienia;”.

17. Strona 346, art. 2 pkt 10:

zamiast: „przegląd» oznacza ocenę działań w celu ustalenia potrzeb w zakresie bezpieczeństwa. Obejmuje to identyfikację słabych stron, które mogłyby zostać wykorzystane do realizacji aktu bezprawnej ingerencji pomimo wprowadzonych środków i procedur bezpieczeństwa, oraz zalecenie wprowadzenia kompensacyjnych środków ochrony współmiernych do zagrożenia jakimkolwiek zidentyfikowanym ryzykiem;”

powinno być: „przegląd» oznacza ocenę działań w celu ustalenia potrzeb w zakresie ochrony. Obejmuje to identyfikację słabych stron, które mogłyby zostać wykorzystane do przeprowadzenia aktu bezprawnej ingerencji pomimo wprowadzonych środków i procedur ochrony, oraz zalecenie wprowadzenia kompensacyjnych środków ochrony współmiernych do stanu zagrożenia, odnoszących się do zidentyfikowanego ryzyka;”.

18. Strona 346, art. 2 pkt 11:

zamiast: „próba» oznacza sprawdzenie środków bezpieczeństwa lotniczego, kiedy właściwy organ wprowadza lub symuluje chęć popełnienia bezprawnego działania w celu sprawdzenia skuteczności i stosowania istniejących środków bezpieczeństwa;”

powinno być: „test» oznacza sprawdzenie środków ochrony lotnictwa cywilnego, w przypadku gdy właściwy organ wprowadza lub symuluje zamiar popełnienia aktu bezprawnego w celu sprawdzenia skuteczności i stosowania istniejących środków ochrony;”.

19. Strona 346, art. 3:

zamiast: „Aby zapewnić skuteczność swego programu bezpieczeństwa w krajowym lotnictwie cywilnym, Państwa Członkowskie nadają właściwym organom niezbędne uprawnienia;”

powinno być: „Aby zapewnić skuteczność krajowego programu ochrony lotnictwa cywilnego, państwa członkowskie nadają właściwym organom niezbędne uprawnienia wykonawcze;”.

20. Strona 346, art. 4 ust. 1:

zamiast: „1. Program kontroli jakości zawiera wszystkie środki monitorowania kontroli jakości, podejmowane w celu regularnego stosowania programu bezpieczeństwa w krajowym lotnictwie cywilnym, włączając to polityki leżące u jego podstaw;”

powinno być: „1. Program kontroli jakości zawiera wszystkie niezbędne środki monitorowania kontroli jakości, podejmowane w celu regularnej oceny wdrożenia krajowego programu ochrony lotnictwa cywilnego, w tym polityki leżące u jego podstaw;”.

21. Strona 346, art. 4 ust. 2 lit. c):

zamiast: „operacyjne czynności kontrolne, w tym typy, cel, zawartość, częstotliwość i ukierunkowanie audytów bezpieczeństwa, inspekcji, przeglądów i prób oraz klasyfikacja zgodności, zakresu i obowiązków w każdym przypadku, gdy ma to zastosowanie;”

powinno być: „operacyjne działania monitorujące, w tym typy, cel, zawartość, częstotliwość i przedmiot audytów ochrony, inspekcji, przeglądów i testów oraz klasyfikacja zgodności, zakres badania i obowiązki, w każdym przypadku, gdy ma to zastosowanie;”.

22. Strona 346, art. 4 ust. 2 lit. d):

zamiast: „poprawianie niedoborów, które dostarcza szczegółowych danych o niedostatkach oraz działaniach kontynuacyjnych i naprawczych w celu skutecznego zapewnienia zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa lotniczego;”

powinno być: „działania na rzecz usuwania uchybień wraz ze szczegółowymi danymi dotyczącymi sprawozdań o uchybieniach, dalszym postępowaniu oraz poprawie w celu skutecznego zapewnienia zgodności z wymogami ochrony lotnictwa cywilnego;”.

23. Strona 346, art. 4 ust. 2 lit. f):

zamiast: „komunikowanie i sprawozdawczość podjętych działań oraz poziomu zgodności z poziomem wymagań bezpieczeństwa lotniczego;”

powinno być: „informacje i sprawozdania o podjętych działaniach oraz poziomie zgodności z wymogami ochrony lotnictwa cywilnego;”.

24. Strona 346, art. 5 ust. 1:

zamiast: „Stosowanie programu bezpieczeństwa w krajowym lotnictwie cywilnym jest kontrolowane.”,

powinno być: „Wdrażanie krajowego programu ochrony lotnictwa cywilnego jest monitorowane.”.

25. Strona 346, art. 5 ust. 2:

zamiast: „Kontrolowanie podejmowane jest zgodnie z programem kontroli jakości, uwzględniając poziom zagrożenia, rodzaj i naturę działania, standard stosowania oraz inne czynniki i oceny wymagające częstszego kontrolowania.”,

powinno być: „Monitorowanie podejmowane jest zgodnie z programem kontroli jakości, uwzględniając poziom zagrożenia, rodzaj i naturę działania, standard wdrożenia oraz inne czynniki i oceny, które wymagać będą częstszego monitorowania.”.

26. Strona 346, art. 5 ust. 3:

zamiast: „(...) podejmowanych na podstawie programu bezpieczeństwa w krajowym lotnictwie cywilnym.”,

powinno być: „(...) podejmowanych w ramach krajowego programu ochrony lotnictwa cywilnego.”.

27. Strona 346, art. 6 ust. 1:

zamiast: „(...) również o stanie bezpieczeństwa (...)”,

powinno być: „(...) również o stanie ochrony lotnictwa (...)”.

28. Strona 346, art. 7:

zamiast: „Czynności kontrolne zgodności obejmują audyty zarówno zapowiedziane jak i niezapowiedziane.”,

powinno być: „Do działań monitorujących zgodność zalicza się działania zapowiedziane i niezapowiedziane.”.

29. Strona 346, art. 8:

zamiast: „Audyty bezpieczeństwa, inspekcje i próby oceniają wdrażanie programu bezpieczeństwa w krajowym lotnictwie cywilnym (...)”.

powinno być: „Audyty ochrony, inspekcje i testy oceniają wdrażanie krajowego programu ochrony lotnictwa cywilnego (...)”.

30. Strona 347, art. 10 ust. 2 lit. a):

zamiast: „dobrze rozumieją program bezpieczeństwa w krajowym lotnictwie cywilnym (...)”,

powinno być: „dobrze rozumieją krajowy program ochrony lotnictwa cywilnego (...)”.

31. Strona 347, art. 10. ust. 2 lit. b):

zamiast: „mają, tam gdzie wymaga tego sytuacja, wiedzę o bardziej rygorystycznych środkach niż stosowane w danym Państwie Członkowskim (...)”,

powinno być: „mają, tam gdzie wymaga tego sytuacja, wiedzę o bardziej rygorystycznych środkach stosowanych w danym państwie członkowskim (...)”.

32. Strona 347, art. 10 ust. 2 lit. c):

zamiast: „(...) technologii i technik bezpieczeństwa;”,

powinno być: „(...) technologii i technik ochrony;”.

33. Strona 348, załącznik I, nagłówek drugi:

zamiast: „Operacyjne czynności kontrolne”,

powinno być: „Operacyjne działania monitorujące”.

34. Strona 348, załącznik I, nagłówek drugi, tiret pierwsze:

zamiast: „Stan wdrożenia czynności operacyjnych: typy, cel, treść, częstotliwość i ukierunkowanie wszystkich czynności kontrolnych (patrz art. 4 ust. 2 lit. c)), w tym liczba audytów na lotnisko i na strefę wymagającą środków bezpieczeństwa (np. kontrola dostępu, ochrona statków powietrznych, prześwietlanie bagażu ręcznego), gdzie stosowne i możliwe”,

powinno być: „Stan wdrożenia działań operacyjnych: typy, cel, treść, częstotliwość i przedmiot wszystkich działań monitorujących (zob. art. 4 ust. 2 lit. c)), w tym liczba audytów na lotnisko i na strefę wymagającą środków bezpieczeństwa (np. kontrola dostępu, ochrona statków powietrznych, kontrola bezpieczeństwa bagażu rejestrowanego), gdzie stosowne i możliwe”.

35. Strona 348, załącznik I, nagłówek drugi, tiret drugie:

zamiast: „(...) operacyjnych czynności kontrolnych (...)”,

powinno być: „(...) operacyjnych działań monitorujących (...)”.

36. Strona 348, załącznik I, nagłówek drugi tiret trzecie:

zamiast: „Poziom zgodności w podziale na obszary wymagań bezpieczeństwa lotniczego (np. kontrola dostępu, ochrona statku powietrznego, prześwietlanie bagażu ręcznego) (patrz art. 8)”,

powinno być: „Poziom zgodności w odniesieniu do obszaru wymogów ochrony lotnictwa (np.: kontrola dostępu, ochrona statku powietrznego, kontrola bezpieczeństwa bagażu rejestrowanego) (zob. art. 8)”.

37. Strona 348, załącznik I, nagłówek trzeci:

zamiast: „Czynności naprawcze w odniesieniu do niedoborów”,

powinno być: „Działania na rzecz usuwania uchybień”.

38. Strona 348, załącznik I, nagłówek trzeci, tiret pierwsze:

zamiast: „Stan wdrożenia czynności naprawczych w odniesieniu do niedoborów (patrz art. 4 ust. 2 lit. d))”,

powinno być: „Stan wdrożenia działań na rzecz usuwania uchybień (zob. art. 4 ust. 2 lit. d))”.

39. Strona 348, załącznik I, nagłówek trzeci, tiret drugie:

zamiast: „(...) wdrażania wymagań bezpieczeństwa lotniczego (np. kontrola dostępu, ochrona statku powietrznego, prześwietlanie bagażu ręcznego)”,

powinno być: „(...) wdrażania wymogów ochrony lotnictwa (np. kontrola dostępu, ochrona statku powietrznego, kontrola bezpieczeństwa bagażu rejestrowanego)”.

40. Strona 348, załącznik I, nagłówek czwarty:

zamiast: „Stan bezpieczeństwa lotniczego w portach lotniczych”,

powinno być: „Stan ochrony lotnictwa w portach lotniczych”.

41. Strona 348, załącznik I, nagłówek czwarty, tiret pierwsze:

zamiast: „Kontekst ogólny stanu bezpieczeństwa lotniczego w portach lotniczych Państwa Członkowskiego.”,

powinno być: „Ogólne uwarunkowania stanu ochrony lotnictwa w portach lotniczych państwa członkowskiego.”.

42. Strona 349, załącznik II, akapit:

zamiast: „Do oceny wdrażania programu bezpieczeństwa w krajowym lotnictwie cywilnym stosowana jest następująca klasyfikacja zgodności.”,

powinno być: „Do oceny wdrażania krajowego programu ochrony lotnictwa cywilnego stosowana jest następująca klasyfikacja zgodności.”.

43. Strona 349, załącznik II, tabela, nagłówek kolumny drugiej:

zamiast: „Audyt bezpieczeństwa”,

powinno być: „Audyt ochrony”.

44. Strona 349, załącznik II, tabela, nagłówek kolumny trzeciej:

zamiast: „Kontrola”,

powinno być: „Inspekcja”.

45. Strona 349, załącznik II, tabela, nagłówek kolumny trzeciej:

zamiast: „Próba”,

powinno być: „Test”.

46. Strona 349, załącznik II, tabela, wiersz czwarty, kolumna pierwsza:

zamiast: „Nie spełnia/tylko niewielkie niedostatki”,

powinno być: „Niezgodne/tylko niewielkie uchybienia”.

47. Strona 349, załącznik II, tabela, wiersz piąty, kolumna pierwsza:

zamiast: „Nie spełnia/poważne niedostatki”,

powinno być: „Niezgodne/poważne uchybienia”.

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL